

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 21.12.2016.
COM(2016) 819 final

2016/0412 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje

{ SWD(2016) 468 final }

{ SWD(2016) 469 final }

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Jedan od glavnih poticaja za bavljenje kriminalnim aktivnostima jest stjecanje imovinske koristi. Stoga je oduzimanje imovinske koristi ostvarene kriminalnim aktivnostima i osiguravanje da se „kriminal ne isplati” vrlo učinkovit mehanizam borbe protiv kriminala. Oduzimanjem imovine stečene kaznenim djelima nastoji se spriječiti i suzbiti kriminal, među ostalim organizirani kriminal, osigurati dodatna sredstva za daljnja ulaganja u aktivnosti provedbe zakona ili ostale inicijative sprječavanja kriminala i za naknade štete žrtvama. Zamrzavanje i oduzimanje imovine važan su alat i u borbi protiv financiranja terorizma. Teroristički napadi 2015. i 2016. u Europskoj uniji i izvan nje ukazali su na hitnu potrebu za sprječavanjem terorizma i borbom protiv njega. Za prekidanje financiranja terorizma i njegove bliske povezanosti s mrežama organiziranog kriminala potrebna su odlučna, brza i usklađena djelovanja usmjerena na modernizaciju mjerodavnog zakonodavstva, osiguravanje njegove provedbe i bolju suradnju među državama članicama i izvan njih.

U Europskom programu sigurnosti od 28. travnja 2015.¹ istaknuta je potreba za mjerama za učinkovito i sveobuhvatno suzbijanje financiranja terorizma. Jedan od utvrđenih prioriteta odnosio se na suzbijanje mreža organiziranog kriminala i načina njihova financiranja. U tom kontekstu u Europskom programu sigurnosti strateška važnost pridaje se i potrebi za poboljšanjem uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje i oduzimanje.

U nedavnom istraživanju² procjenjuje se da je 2010. na nezakonitim tržištima Europske unije zarađeno otprilike 110 milijardi EUR, odnosno otprilike 1 % BDP-a EU-a. Međutim, iako su postojeći statistički podaci ograničeni, trenutačno se u EU-u oduzima samo mali dio imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima: 98,9 % procijenjenih prihoda ostvarenih kaznenim djelima ne oduzima se i ostaje na raspolaganju kriminalcima. Sustav oduzimanja imovine koji dobro funkcionira preduvjet je za oduzimanje više imovine stečene kaznenim djelima. To uključuje učinkoviti okvir za uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje. Iako na razini EU-a postoji zakonodavstvo o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje, ono je neusklađeno, zastarjelo i ostavlja praznine koje kriminalci mogu iskoristiti. Europska unija priznala je važnost oduzimanja imovine stečene kaznenim djelima. Nakon donošenja zaključaka Europskog vijeća iz Tamperea 1999., od 2001. do 2006. donesena su četiri zakonodavna instrumenta o zamrzavanju i oduzimanju, uključujući dva instrumenta o uzajamnom priznavanju, koji su svi (barem djelomično) danas još uvijek na snazi³.

Istodobno su uloženi napor u jačanje utvrđivanja i praćenja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima i predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela. Odlukom Vijeća

¹ COM (2015)185 final. Vidjeti isto Komunikaciju o provedbi Europskog programa sigurnosti za borbu protiv terorizma i stvaranje uvjeta za uspostavu učinkovite i istinske sigurnosne unije (COM(2016) 230 final, str. 13.).

² Europol, Oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima u EU-u, Pregled statističkih podataka u razdoblju od 2010. do 2014., Ključni nalazi, str. 4.; vidjeti i Izvješće Portfelja organiziranog kriminala, 2015., Od nezakonitih tržišta do zakonitih poduzeća: portfelj organiziranog kriminala u Europi, <http://www.ocportfolio.eu/>.

³ Vidjeti Odjeljak 3.3. o pravnom okviru EU-a.

2007/845/PUP⁴ predviđeno je osnivanje ureda za oduzimanje imovinske koristi u svim državama članicama.

Nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona oduzimanje je postalo strateški prioritet na razini EU-a kao učinkovit instrument u borbi protiv organiziranog kriminala. Direktivom 2014/42/EU uspostavljena su zajednička minimalna pravila za zamrzavanje i oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji.

Pri donošenju Direktive 2014/42/EU Europski parlament i Vijeće pozvali su Komisiju u zajedničkoj izjavi da „što je prije moguće podnese zakonodavni prijedlog o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje (...) uzimajući u obzir potrebu za uspostavom sveobuhvatnog sustava zamrzavanja i oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima i predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela u EU-u”⁵. Taj poziv ponovljen je u nekoliko navrata u bilateralnim ugovorima i na stručnim sastancima.

U toj zajedničkoj izjavi Europski parlament i Vijeće pozvali su Komisiju i da analizira izvedivost, prilike i moguće koristi uvođenja zajedničkih pravila o oduzimanju bez presude, uzimajući u obzir razlike između pravnih tradicija i sustava država članica. Da bi mogla dostaviti tu analizu, Komisija je u rujnu i studenome 2016. organizirala stručne sastanke. Ona predviđa objavu analize o izvedivosti tijekom 2017.

U svojoj Komunikaciji od 2. veljače 2016. Europskom parlamentu i Vijeću o *Akcijskom planu za jačanje borbe protiv financiranja terorizma*⁶ Komisija je istaknula da je važno osigurati da se kriminalcima koji financiraju terorizam oduzme imovina. Komisija se obvezala do kraja 2016. pojačati uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima. Istaknuto je da je „uzajamno priznavanje presuda i sudskih odluka u kaznenim predmetima ključan element sigurnosnog okvira”.

U kontekstu izvješća o borbi protiv korupcije koje je predstavila članica Europskog parlamenta Laura Ferrara Europski parlament u listopadu 2016. ponovno je pozvao Komisiju da podnese prijedlog o jačanju uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje i oduzimanje⁷.

Ta inicijativa odgovor je na utvrđene nedostatke postojećih instrumenata za uzajamno priznavanje⁸ i na te pozive. Ona se temelji na postojećem zakonodavstvu EU-a o nalogima za uzajamno priznavanje i oduzimanje i njome se vodi računa o činjenici da su države članice razvile nove načine zamrzavanja i oduzimanja imovine stečene kaznenim djelima. Njome se također uzimaju u obzir promjene na razini EU-a, među ostalim minimalni standardi za naloge za zamrzavanje i oduzimanje utvrđeni Direktivom 2014/42/EU. Dok se Direktivom poboljšavaju mogućnosti za zamrzavanje i oduzimanje imovine na nacionalnoj razini, prijedlogom se nastoji poboljšati prekogranično izvršavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje. Obama instrumentima trebalo bi se pridonijeti učinkovitom povratu imovine u Europskoj uniji.

⁴ Odluka Vijeća 2007/845/PUP od 6. prosinca 2007. o suradnji između ureda za oduzimanje imovinske koristi država članica u području praćenja i utvrđivanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom ili druge imovine povezane s kaznenim djelom (SL L 332, 18.12.2007., str. 103.).

⁵ Dokument Vijeća 7329/1/14 REV 1 ADD 1. U svojem završnom izvješću od 11. lipnja 2013. Posebni odbor Europskog parlamenta za organizirani kriminal pozvao je na donošenje europskog zakonodavstva u kojemu će biti propisana potpuna primjena postojećih instrumenata za uzajamno priznavanje i neposredna izvršivost naloga za oduzimanje, vidjeti <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/TEXT+TA+P7-TA-2013-0245+0+DOC+XML+V0/EN>

⁶ COM (2016)50 final, Poglavlje 1.3.

⁷ Izvješće Laure Ferrare koje je prihvatio odbor LIBE 7. listopada 2016.

⁸ Vidjeti Odjeljak 4. Procjene učinka.

- **Usklađenost s postojećim pravnim okvirom EU-a u tom području politike**

Postojeći pravni okvir EU-a sastoji se od pet glavnih instrumenata. Osim Odluke Vijeća 2007/845/PUP o praćenju imovine dva se instrumenta odnose na uzajamno priznavanje, a dva na mjere usklađivanja. Obje su vrste instrumenata nužne za funkcionalni sustav povrata imovine stečene kaznenim djelima i uzajamno se dopunjuju.

Instrumenti o uzajamnom priznavanju:

Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju odluka o zamrzavanju imovine i osiguranju dokaza u Europskoj uniji⁹ i **Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP** od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje¹⁰ usmjerene su na olakšavanje povrata imovine u prekograničnim predmetima.

Obje okvirne odluke temelje se na načelu uzajamnog priznavanja i slično djeluju. Obje instrumentima zahtijeva se da se nalozi za zamrzavanje ili oduzimanje izdani u jednoj državi članici priznaju i izvrše u drugoj državi članici. Nalozi se zajedno s potvrdom dostavljaju nadležnim tijelima u državi članici izvršenja koja ih mora priznati bez dodatnih formalnosti i poduzeti mjere koje su nužne za njihovo izvršenje.

Uzajamno priznavanje ne može se odbiti zbog nepostojanja dvostruke kažnjivosti za popis kaznenih djela koja su u državi izdavanja kažnjiva kaznom zatvora u trajanju od najmanje tri godine. U drugim slučajevima priznavanje se može odbiti ako kazneno djelo na koje se odnosi nalog za zamrzavanje ili oduzimanje nije kazneno djelo u skladu sa zakonima države izvršenja. Okvirnim odlukama dopušteni su i drugi razlozi za odbijanje u određenim situacijama. Te će se dvije okvirne odluke zamijeniti jednim instrumentom – predloženom Uredbom.

Mjere usklađivanja:

Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom¹¹ zahtijeva se od svih država članica da uspostave učinkovite mjere kojima će se omogućiti redovno oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u pogledu svih kaznenih djela kažnjivih kaznom zatvora u trajanju od najmanje jedne godine. Također su uvedene odredbe o proširenju oduzimanju. Međutim, tim instrumentom uveden je vrlo nizak stupanj usklađenosti i nije uklonjena različitost nacionalnih pravnih sustava za oduzimanje.

Direktivu 2014/42/EU od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji¹² države članice morale su provesti do listopada 2016. Njome se zamjenjuju određene odredbe Okvirne odluke Vijeća 2005/212/PUP. Dok se Okvirna odluka 2005/212/PUP i dalje primjenjuje na sva kaznena djela kažnjiva kaznom zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, u pogledu redovnog oduzimanja Direktivom bi mogla biti obuhvaćena samo europska kaznena djela¹³.

⁹ SL L 196/45 od 2.8.2003. Treba napomenuti da je u pogledu zamrzavanja za potrebe osiguravanja dokaza Okvirna odluka 2003/577/PUP zamijenjena Direktivom 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima.

¹⁰ SL L 328/59 od 24.11.2006.

¹¹ SL L 68/49 od 15.3.2005.

¹² SL L 127/39 od 29.4.2014.

¹³ U skladu s člankom 83. UFEU-a europska kaznena djela su osobito teškog kriminaliteta s prekograničnim elementima koji proizlaze iz prirode ili učinka takvih kaznenih djela ili iz posebne potrebe njihova zajedničkog suzbijanja. To su sljedeća kaznena djela: terorizam, trgovanje ljudima i seksualno iskorištavanje žena i djece, nezakonita trgovina drogom, nezakonita trgovina oružjem, pranje

Direktivom 2014/42/EU utvrđena su minimalna pravila za nacionalne režime zamrzavanja i oduzimanja: njome se zahtijeva redovno i vrijednosno oduzimanje u slučaju europskih kaznenih djela, uključujući u slučaju presude donesene tijekom postupka u odsutnosti. U njoj su predviđena pravila za prošireno oduzimanje podložno određenim uvjetima. Također se omogućuje oduzimanje u slučaju kada nije moguće donijeti presudu zbog bolesti ili bijega osumnjičenika ili optuženika. Direktivom se prvi put omogućuje i oduzimanje imovine u posjedu treće strane. Naposljetku, Direktivom se uvodi niz postupovnih zaštitnih mjera¹⁴, na primjer pravo biti obaviješten o izvršenju naloga za zamrzavanje uključujući, barem sažeto, o razlogu ili razlozima, učinkovita mogućnost osporavanja naloga za zamrzavanje na sudu, pravo pristupa odvjetniku tijekom postupka oduzimanja, učinkovita mogućnost tražiti pravo vlasništva ili druga imovinska prava, pravo biti obaviješten o razlozima za izdavanje naloga za oduzimanje i pravo osporiti taj nalog pred sudom.

Sažetak predložene Uredbe

Europski pojam pravosuđa temelji se na povećanoj pravnoj suradnji u građanskim i kaznenim stvarima na temelju načela „uzajamnog priznavanja” u skladu s kojim svaki pravosudni sustav postupno priznaje da su odluke koje su donijeli pravosudni sustavi drugih država članica valjane i da bi ih trebalo priznati bez dodatnih formalnosti.

Mehanizmom uzajamnog priznavanja trebalo bi se državi članici omogućiti priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje ili za oduzimanje koji je izdala druga država članica bez posrednih formalnosti. Predloženom Uredbom bit će obuhvaćeno uzajamno priznavanje svih vrsta naloga za zamrzavanje i oduzimanje izdanih u okviru kaznenih postupaka, među ostalim prošireno oduzimanje, oduzimanje trećoj strani i nalozi za oduzimanje koji bez presude¹⁵.

Ovim prijedlogom Uredbe trenutačni pravni okvir za uzajamno priznavanje poboljšava se na nekoliko načina:

- izravno primjenjivim pravnim instrumentom:
Nakon donošenja predložena Uredba bit će izravno primjenjiva u državama članicama. Time će se osigurati jasnoća i ukloniti problemi s prenošenjem u nacionalne sustave. Iskustvo je pokazalo da sve države članice dosad nisu prenijele okvirne odluke o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje.
- proširenim područjem primjene u odnosu na postojeće instrumente uzajamnog priznavanja:
Osim vrsta oduzimanja koje su već obuhvaćene postojećim okvirnim odlukama (redovno oduzimanje i prošireno oduzimanje za koje postoji veće diskrecijsko pravo odbiti priznavanje) predloženom Uredbom bit će obuhvaćeno oduzimanje trećoj strani i oduzimanje bez presude u kaznenom postupku te više neće postojati veće diskrecijsko pravo odbiti priznavanje u slučaju proširenog oduzimanja.
- proširenim područjem primjene u usporedbi s Direktivom 2014/42/EU:
Predloženom Uredbom bit će obuhvaćeno uzajamno priznavanje svih vrsta naloga za zamrzavanje i oduzimanje obuhvaćenih Direktivom. Nadalje, njome će biti

novca, korupcija, krivotvorenje sredstava plaćanja, računalni kriminal i organizirani kriminal. Zbog pravne osnove iz članka 83. stavka 1. UFEU-a područje primjene Direktive 2014/42/EU ograničeno je na europska kaznena djela i ona se ne primjenjuje na druga kaznena djela kojima se ostvaruje imovinska korist.

¹⁴ Vidjeti članak 8.

¹⁵ Za više pojedinosti o području primjene vidjeti točku 5.1. i objašnjenje članka 1.

obuhvaćeni i nalozi za oduzimanje bez presude izdani u okviru kaznenih postupaka: slučajevi povezani sa smrću osobe, imunitetom, zabranom, slučajevi kada nije moguće utvrditi počinitelja kaznenog djela ili drugi slučajevi u kojima kazneni sud može oduzeti imovinu bez presude ako je odlučio da je ta imovina imovinska korist ostvarena kaznenim djelima. U tom slučaju sud mora utvrditi da je korist proizašla iz kaznenog djela. Da bi bile uključene u područje primjene Uredbe, te vrste naloga za oduzimanje moraju se izdati u okviru kaznenog postupka i stoga se u državi izdavanja moraju ispuniti sve zaštitne mjere koje se primjenjuju na te postupke¹⁶.

- jasnim rokovima za naloge za zamrzavanje i oduzimanje:

Dok se zamrzavanje kao mjera predostrožnosti mora poduzeti hitno i zahtijeva kratke rokove za priznavanje i izvršenje, priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje može trajati dulje. Međutim, treba utvrditi rokove i za naloge za oduzimanje kako bi se osigurali učinkoviti prekogranični postupci.

- Jedinstvenim instrumentom za uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje koji sadržava izravno primjenjiva pravila i rokove osigurati će se priznavanje i izvršavanje naloga bez odgode u Uniji.
- standardnom potvrdom i standardnim obrascem:

Brz i učinkovit mehanizam osigurati će se i zahvaljujući standardiziranoj potvrdi za uzajamno priznavanje naloga za oduzimanje i standardnom obrascu za naloge za zamrzavanje koji su priloženi prijedlogu. Oni sadržavaju sve relevantne informacije o nalogu, čime će se tijelu izvršenja pomoći da dođe upravo do ciljane imovine, a nadležnim nacionalnim tijelima olakšat će se priznavanje i izvršenje strane mjere. Standardnim obrascem za naloge za zamrzavanje pojednostavnit će se što je više moguće postupak uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje jer on neće biti popraćen dodatnim domaćim nalogom za zamrzavanje. Postupci priznavanja i izvršenja naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje u prijedlogu su uređeni zasebno kako bi se nacionalnim nadležnim tijelima pojednostavnila izravna primjena.

- komunikacijom među nadležnim tijelima:

U cijelom prijedlogu naglašava se komunikacija među nadležnim tijelima kojom će se omogućiti nesmetano i brzo priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje i oduzimanje.

- pravima žrtava:

U prijedlogu se primjereno uzima u obzir pravo žrtava na naknadu štete i povrat. Osigurava se da u slučajevima kada država izdavanja oduzme imovinu, pravo žrtve na naknadu štete i povrat ima prednost pred interesima države izvršenja i države izdavanja.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Pravna osnova za podupiranje djelovanja u području uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelom jest članak 82. stavak 1.

¹⁶ Vidjeti odjeljak 3. Temeljna prava.

Ugovora o funkcioniranju Europske unije u kojem je posebno navedeno da će se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima u Uniji temeljiti na uzajamnom priznavanju presuda i sudskih odluka.

Mjere se mogu donijeti u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom za propisivanje pravila i postupaka kojima će se u cijeloj Uniji osigurati priznavanje svih oblika presuda i sudskih odluka i za olakšavanje suradnje između pravosudnih ili jednakovrijednih tijela država članica u pogledu postupaka u kaznenim stvarima i izvršavanja odluka.

- **Odabir instrumenta**

Člankom 82. stavkom 1. UFEU-a zakonodavcu EU-a daje se mogućnost donošenja uredbi i direktiva.

Budući da se prijedlog odnosi na prekogranične postupke, za koje su potrebna ujednačena pravila, nema potrebe da se državama članicama ostavi diskrecijski prostor za prenošenje tih pravila. Uredba je izravno primjenjiva, njome se osiguravaju jasnoća i veća pravna sigurnost te izbjegavaju problemi s prenošenjem koji su nastali u slučaju okvirnih odluka o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanju i oduzimanju. Iz tih se razloga uredba smatra najprimjerenijim oblikom za ovaj instrument za uzajamno priznavanje.

- **Supsidijarnost i proporcionalnost**

U skladu s člankom 5. stavkom 3. UEU-a Unija djeluje samo ako predloženo djelovanje ne mogu u dostatnoj mjeri ostvariti države članice. Člankom 67. UFEU-a propisano je da Unija građanima osigurava visoku razinu sigurnosti s pomoću mjera za sprječavanje i suzbijanje kriminaliteta. Kriminalci često ulažu imovinska sredstva u nekoliko država. Tom prekograničnom dimenzijom opravdava se djelovanje na europskoj razini.

Dok se prekogranične kaznene i imovinske istrage mogu provoditi u nekoliko zemalja, kazneni progon i pravosudne aktivnosti koje dovode do presude obično se obavljaju samo u jednoj državi članici i stoga su postupci oduzimanja u osnovi nacionalni postupci. Međutim, njihova se prekogranična dimenzija vidi u izvršavanju naloga u drugim državama članica. Stoga je za povrat imovine potrebna učinkovita suradnja među državama članicama. Najučinkovitiji način osiguravanja prekogranične suradnje temelji se na uzajamnom priznavanju. Uzajamno priznavanje u skladu je s načelom supsidijarnosti jer mu je cilj uzajamno priznavanje odluka i države članice ne mogu ga ostvariti djelujući samostalno.

Prijedlogom nisu obuhvaćeni svi postojeći oblici naloga za oduzimanje (kao što su nalozi u građanskim i upravnim postupcima) i ograničen je na naloge za oduzimanje izdane u kaznenim postupcima. On ne prelazi ono što je minimalno potrebno za ostvarenje navedenog cilja na europskoj razini i ono što je nužno za tu svrhu.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Ex post evaluacije / provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Izvješća o provedbi Okvirne odluke 2003/577/PUP¹⁷ i Okvirne odluke 2006/783/PUP¹⁸ donesena su 2008. i 2010. U tim je izvješćima u trenutku njihove objave naveden zaključak da razina prenošenja tih okvirnih odluka u nacionalne pravne sustave država članica nije bila

¹⁷ Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 22. prosinca 2008. [COM(2008) 885 final – Nije objavljeno u Službenom listu].

¹⁸ Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 23. kolovoza 2010. [COM(2010) 428 final – Nije objavljeno u Službenom listu].

zadovoljavajuća. U Procjeni učinka iz 2012. kojom je popraćen prijedlog Komisije za Direktivu 2014/42/EU¹⁹ zaključeno je da je potreban pravni instrument kojim će se poboljšati uzajamno priznavanje u tom području, odnosno da postoji temeljni problem s područjem primjene postojećih mjera i da je opravdan novi instrument za uzajamno priznavanje.

Poredbeno pravno istraživanje o provedbi uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje i oduzimanje u EU-u²⁰ provedeno je 2013. i donesen je zaključak da bi trebalo predvidjeti jedan usklađeni instrument za uzajamno priznavanje. Nadalje, posljednjih godina organizirano je nekoliko stručnih sastanaka i konferencija posvećenih pitanju uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje i oduzimanje, a posebno oduzimanju bez presude.

S obzirom na postojeće podatke, nije provedena zasebna *ex post* evaluacija postojećih instrumenata za uzajamno priznavanje.

• **Savjetovanja s dionicima**

Provedena su savjetovanja sa svim relevantnim dionicima. Budući da se ovom temom bavi relativno ograničeni broj stručnjaka, umjesto javnog savjetovanja, koje bi imalo vrlo ograničenu dodanu vrijednost zbog složenosti teme, provedeno je ciljano savjetovanje. Organizirani su stručni sastanci i konferencije o ovoj temi.

Općenito postoji veliki konsenzus da uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje treba poboljšati novim zakonodavnim instrumentom. Već se u više navrata isticalo da je oduzimanje vrlo učinkovit alat u borbi protiv organiziranog kriminala i terorizma te je priznato da postoji sve veća potreba za učinkovitijom prekograničnom suradnjom u EU-u i na međunarodnoj razini.

Stručnjaci su se učestalo žalili na nedovoljnu uporabu oduzimanja u prekograničnim situacijama. Isticali su da trenutačni sustav ne funkcionira i da se okvirne odluke o uzajamnom priznavanju ne upotrebljavaju. Kao primjer spomenuto je da se prihod od trgovanja drogom, koji su prodavači droge uložili u nekoliko država članica, nije mogao oduzeti zbog nepostojanja prekogranične suradnje na pravosudnoj razini.

Države članice također potvrđuju da novim zakonodavnim instrumentom treba poboljšati uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje.

• **Procjena učinka**

Provedena je procjena učinka ovog prijedloga²¹ i Odbor za nadzor regulative donio je pozitivno mišljenje sa zadržkama²². Nakon tog mišljenja procjena učinka izmijenjena je kako bi se bolje objasnio politički kontekst ove inicijative i politički imperativ žurnog djelovanja. Uvedena su sustavnija upućivanja na relevantne strategije politike. Revidirana je struktura problematičnog odjeljka u cilju pojašnjenja važnosti različitih problema te kako bi se bolje prikazalo da su nedostaci postojećeg pravnog okvira većinom posljedica njegovih ograničenja. Pojašnjen je uzajamni odnos pitanja povrata i naknade štete žrtvama s ostalim problemima. Osnovni scenarij dodatno je razrađen i realističnije odražava postojeće trendove

¹⁹ Radni dokument Službi Komisije kojim je popraćen dokument Prijedloga Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji, SWD(2012) 31 final.

²⁰ Istraživanje koje je proveo DBB u studenome 2013. *Comparative Law Study of the implementation of mutual recognition of orders to freeze and confiscate criminal assets in the EU*,

²¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

u uporabi naloga za oduzimanje i zamrzavanje. U izvješću je pojašnjeno kako se različite opcije razlikuju jedna od druge (npr. područje primjene) ili se preklapaju / uključuju jedna drugu (npr. usklađivanje postupaka i pojednostavnjenje potvrda). Dodane su odbačene opcije. Nadalje, izvješće je izmijenjeno kako bi se bolje opisali učinci različitih opcija. Razgovori i zaključci sa sastanaka stručnjaka od 17. studenoga 2016. ugrađeni su u izvješće i stajališta dionika općenito su sustavnije prikazana u cijelom izvješću. Naposljetku, dodana je opcija kojoj se daje prednost na temelju usporedne procjene opcija, njihovih učinaka, zaključaka sa sastanaka stručnjaka od 17. studenoga 2016. i političke izvedivosti različitih opcija²³.

Razmatrale su se četiri glavne opcije politika: zadržavanje *statusa quo* (opcija 1), opcija neobvezujućih pravnih instrumenata (opcija 2) i dvije opcije regulatorne politike (opcije 3 i 4. Zadržavanje *statusa quo* značilo bi da se neće poduzimati mjere na razini EU-a, dok bi se trima alternativnim opcijama politika u različitoj mjeri poboljšala mogućnost prekogranične pljenidbe i oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima. Opcijom 2 (nezakonodavna mjera / neobvezujući pravni instrumenti) poduprlo bi se uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje, primjerice osposobljavanjem i širenjem najbolje prakse i promicanjem uporabe međunarodnih instrumenata za poboljšavanje prekogranične pljenidbe i oduzimanja. Međutim, očekivani učinak takvog pristupa bio bi prilično slab, a neke države članice EU-a i dalje ne bi mogle djelovati u pogledu određenih zahtjeva drugih država članica. Opcije 3 i 4 (zakonodavno djelovanje kojim se predviđaju minimalne ili maksimalne obveze) podrazumijevaju obveze priznavanja i izvršavanja niza naloga za zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelima. U okviru opcije 3 zahtijevalo bi se priznavanje samo onih naloga za zamrzavanje i oduzimanje koji su utvrđeni u Direktivi 2014/42/EU. U okviru opcije 4 predviđene su dvije podopcije: Mogućnošću 4.a bile bi obuhvaćene sve vrste naloga za zamrzavanje i oduzimanje izdanih u kontekstu kaznenih postupaka, među ostalim i oduzimanje koje nije utemeljeno na kaznenoj presudi. U okviru opcije 4b zahtijevalo bi se priznavanje svih naloga za oduzimanje, uključujući onih izdanih u građanskim i upravnim postupcima, kada se dokaže da je imovina stečena kaznenim djelom.

Države članice podržavaju opciju politika koja uključuje novo zakonodavstvo (opcije 3, 4a ili 4b). Međutim, države članice imaju različita stajališta u pogledu mjera koje bi trebale biti obuhvaćene instrumentom. Države članice ne bi imale posebne primjedbe na opciju 3, međutim one države članice koje predviđaju šire oblike oduzimanja tu opciju ne bi smatrale dovoljnom.

Europski parlament podržava zakonodavni prijedlog za jačanje uzajamnog priznavanja naloga za zamrzavanje i oduzimanje.

Komisija daje prednost opciji instrumenta uzajamnog priznavanja s proširenim područjem primjene i poboljšanim odredbama kojima se osigurava širi krug za slanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje izdanih u okviru kaznenih postupaka u Europskoj uniji (opcija 4a). Tom opcijom rješava se većina utvrđenih problema i ona ima čvrstu pravnu osnovu. Također se čini da je države članice lakše prihvaćaju od instrumenta koji uključuje oduzimanje u okviru upravnih i građanskih postupaka. Ona je također u skladu s načelom proporcionalnosti jer je ograničenog područja primjene i ne prelazi minimum koji je nužan za ostvarivanje ciljeva utvrđenih na europskoj razini.

²³ U Prilogu I. Procjeni učinka detaljnije je opisan način na koji su u izmijenjenu verziju Procjene učinka uključene primjedbe Odbora za nadzor regulative.

Očekuje se da će gospodarski i društveni učinak opcije kojoj se daje prednost općenito biti pozitivan. Na temelju obaveze priznavanja više vrsta naloga za zamrzavanje i oduzimanje u drugim bi se državama članicama trebao zamrzavati i plijeniti veći dio imovine stečene kaznenim djelima. Stoga bi u konačnici trebao za rezultat imati smanjivanje profita organiziranih kriminalnih skupina te bi se njime spriječilo da kriminalci ponovno upotrijebe taj profit za financiranje drugih kaznenih djela. Povećavanjem vjerojatnosti oduzimanja pojačava se i učinak odvracanja od kaznenih djela. Uz to, na taj bi se način smanjilo gubitke prihoda država članica. Socijalni učinak u konačnici bi bio vrlo pozitivan jer bi se oduzeta imovina stečena kaznenim djelima mogla vratiti žrtvama od kojih je ukradena ili upotrijebiti za korisnu društvenu svrhu.

Zbog obaveze priznavanja više vrsta naloga za zamrzavanje i oduzimanje ograničeno će se povećati troškovi tijela za provedbu zakona i pravosudnih tijela. Ti bi se troškovi, međutim, i više nego kompenzirali većom mogućnošću povrata (i ponovne upotrebe, kada je to primjereno) imovine stečene kaznenim djelima.

Ovaj prijedlog neće izravno utjecati na poduzetnike, mala i srednja poduzeća i mikropoduzeća. Međutim, pljenidbom sredstava stečenih kaznenim djelima otežavaju se kriminalne aktivnosti, što bi dugoročno trebalo pomoći poduzećima koja posluju zakonito, tako što bi se smanjila konkurencija nezakonitih subjekata.

- **Temeljna prava**

Mjere zamrzavanja i oduzimanja mogle bi utjecati na temeljna prava zaštićena Poveljom EU-a o temeljnim pravima (Povelja) i Europskom konvencijom o ljudskim pravima.

Posebno u pogledu oduzimanja bez presude Europski sud za ljudska prava u više je navrata utvrdio da su oduzimanje bez presude, među ostalim u građanskom i upravnom obliku, i prošireno oduzimanje u skladu s člankom 6. Europske konvencije o ljudskim pravima i člankom 1. Protokola br. 1, ako se poštuju učinkovite postupovne zaštitne mjere.

Europski sud za ljudska prava smatrao je da se prebacivanjem tereta dokazivanja zakonitosti imovine ne krše temeljna prava ako se ono primjenjuje u posebnom slučaju s odgovarajućim zaštitnim mjerama kojima se osobama na koje se odnosi omogućuje osporavanje tih pretpostavki koje se mogu pobiti.

Neke važne zaštitne mjere uključene su u predloženu Uredbu: treba poštovati načelo proporcionalnosti, postoje razlozi za odbijanje u slučaju nepoštovanja načela *ne bis in idem* i pravila o postupku u odsutnosti. Nadalje, moraju se poštovati prava *bona fide* trećih strana, postoji obveza obavješćivanja zainteresiranih strana o izvršenju naloga za zamrzavanje, među ostalim o razlozima za njega i dostupnim pravnim lijekovima, te obveza država članica da u državi izvršenja osiguraju pravne lijekove.

Nadalje, članak 8. Direktive 2014/42/EU uključuje popis zaštitnih mjera koje države članice moraju osigurati za naloge u okviru područja primjene Direktive.

Naposljetku, primjenjuju se sve postupovne zaštitne mjere iz kaznenog prava. To posebno uključuje pravo na pošteno suđenje propisano člankom 6. Europske konvencije o ljudskim pravima i člancima 47. i 48. Povelje. Uključuje i mjerodavno zakonodavstvo na razini EU-a o postupovnim pravima u kaznenim postupcima: Direktivu 2010/64/EU o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima, Direktivu 2012/13/EU o pravu na informiranje o pravima i optužbama i na pristup spisu predmeta, Direktivu 2013/48/EU o pravu na pristup odvjetniku i na komunikaciju sa srodnicima u slučaju uhićenja i pritvora, Direktivu 2016/343 o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, Direktivu 2016/800 o postupovnim jamstvima za djecu i Direktivu 2016/1919 o

pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhiđbenog naloga.

Ako se primjenjuju proporcionalno i dopunjuju učinkovitim postupovnim zaštitnim mjerama koje su prethodno opisane, mjere u ovom prijedlogu u skladu su sa zahtjevima temeljnih prava.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Zakonodavnim prijedlogom Uredbe ne utječe se na proračun EU-a. Jedan od općih ciljeva jest oduzeti kriminalcima njihovu nezakonito ostvarenu dobit. Svrha mu je osigurati naknadu štete žrtvama i povećati nacionalne riznice i prihode EU-a. Njime se također nastoji smanjiti ukupni trošak prijevara i ostali društveni troškovi. Naposljetku, ovaj prijedlog trebao bi pozitivno utjecati na nacionalno i europsko gospodarstvo.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Uredba je izravno primjenjiva u EU-u. Izravno će se primjenjivati u praksi te će se nalozi koje su izdale druge države članice morati izvršavati kao domaći nalozi bez potrebe za izmjenom nacionalnog pravnog sustava i načina rada.

Uredba će se revidirati i Komisija će dostaviti izvješće pet godina nakon početka primjene.

- **Detaljno obrazloženje pojedinih odredbi prijedloga**

Poglavlje I.: Predmet, definicije i područje primjene

Članak 1.: Predmet

U ovom prijedlogu Uredbe propisana su pravila u skladu s kojima država članica priznaje i izvršava naloge za zamrzavanje i oduzimanje izdane u okviru kaznenih postupaka. Ovom Uredbom obuhvaćeni su svi nalozi za oduzimanje koje je odredio sud nakon postupka povezanog s kaznenim djelom i svi nalozi za zamrzavanje izdani s ciljem mogućeg naknadnog oduzimanja. Ona se stoga primjenjuje na sve vrste naloga obuhvaćene Direktivom 2014/42/EU te na druge vrste naloga izdane bez pravomoćne presude u okviru kaznenih postupaka. Ova Uredba ne primjenjuje se na naloge za zamrzavanje i oduzimanje izdane u okviru građanskih ili upravnih postupaka.

Ovom Uredbom obuhvaćena su sva kaznena djela. Ona nije ograničena na područja osobito teškog kriminaliteta s prekograničnim elementima, odnosno na takozvana „europska kaznena djela” (za razliku od Direktive 2014/42/EU koja se temelji na članku 83. UFEU-a) jer člankom 82. UFEU-a (na kojem se temelji ovaj prijedlog) nije propisano takvo ograničenje za uzajamno priznavanje presuda u kaznenim stvarima. Stoga je prijedlogom obuhvaćeno uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje povezanih s kaznenim djelima obuhvaćenima Direktivom 2014/42/EU te naloga povezanih s drugim kaznenim djelima koja nisu obuhvaćena tom Direktivom.

Članak 2.: Definicije

U članku 2. navedena je definicija nekoliko pojmova koji se upotrebljavaju u prijedlogu.

U prijedlogu je utvrđena definicija naloga za oduzimanje, naloga za zamrzavanje, imovine, imovinske koristi, predmeta, države izdavanja, države izvršenja, tijela izdavatelja i tijela izvršitelja.

Nalog za oduzimanje konačna je sankcija ili mjera koju određuje sud nakon postupka povezanog s kaznenim djelom s posljedicom konačnog oduzimanja imovine. Nalog za zamrzavanje znači svaka sudska odluka ili odluka koju je potvrdilo pravosudno tijelo kako bi privremeno spriječilo uništenje, mijenjanje, preseljenje i prijenos imovine ili raspolaganje njome u cilju mogućeg naknadnog oduzimanja.

Definicija tijela izdavatelja razlikuje se u slučaju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje. Kako bi se uzeli u obzir različiti nacionalni sustavi, u pogledu definicije tijela izdavatelja naloga za zamrzavanje primjenjuje se isti pristup kao u Direktivi 2014/41/EU. Kada nadležno tijelo izdavatelj nije sudac, sud, istražni sudac ili državni odvjetnik, sudac, sud, istražni sudac ili državni odvjetnik moraju potvrditi nalog za zamrzavanje prije njegova slanja.

Definicija tijela izdavatelja i izvršitelja mora se čitati zajedno s člankom 27. kojim se države članice obvezuju obavijestiti Komisiju o nadležnim tijelima izdavateljima i izvršiteljima.

Članak 3.: Kaznena djela

Popis kaznenih djela za koja se ne može odbiti uzajamno priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje i oduzimanje na temelju dvostruke kažnjivosti jednak je popisu iz drugih instrumenata za uzajamno priznavanje, uz jednu iznimku: točka (y) popisa sada odražava postojanje zajedničkih minimalnih standarda za borbu protiv prijevara i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja (Okvirna Odluka 2001/413/PUP)

Na dvostruku kažnjivost ne može se pozvati u pogledu popisa kaznenih djela koja su u državi izdavanja kažnjiva kaznom zatvora u trajanju od najmanje tri godine. U slučaju kaznenih djela koja nisu uključena na ovaj popis priznavanje se može odbiti ako kazneno djelo na koje se odnosi nalog za zamrzavanje ili oduzimanje nije kazneno djelo u skladu sa zakonima države izvršenja.

Poglavlje II. – Slanje, priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje

Članci 4. – 7. Slanje naloga za oduzimanje

U tim člancima utvrđen je mehanizam za slanje naloga za oduzimanje. U prijedlogu je predviđeno izravno slanje naloga za oduzimanje među nadležnim nacionalnim tijelima, ali je predviđena i mogućnost pomoći središnjih tijela. Objašnjena su pravila o utvrđivanju nadležnog tijela izvršitelja i o mogućnosti slanja naloga za oduzimanje u više država članica.

Nalog za oduzimanje može se u načelu slati samo jednoj državi izvršenja odjedanput. Međutim, neke iznimke utvrđene su u članku 5. Ako se imovina obuhvaćena nalogom nalazi u različitim državama izvršenja ili izvršenje zahtijeva djelovanje u više država izvršenja, tijelo izdavatelj može nalog poslati u više država izvršenja. Tijelo izdavatelj može poslati nalog koji se odnosi na određeni novčani iznos i u nekoliko država izvršenja u kojima predmetna imovina nije zamrznuta ili kada vrijednost imovine koja se može oduzeti u državi izdavanja i bilo kojoj državi izvršenja vjerojatno nije dovoljna za izvršenje ukupnog iznosa obuhvaćenog nalogom.

Činjenicom da je država izdavanja poslala nalog za oduzimanje ne ograničava se nadležnost te države da sama izvrši nalog. Utvrđena su i pravila kojima će se osigurati da se izvršenjem naloga ne prekorači najveći iznos naveden u nalogu.

Nalog za oduzimanje mora biti popraćen standardnom potvrdom priloženom ovom prijedlogu. Potvrda mora biti prevedena na službeni jezik države izvršenja.

Članak 8.: Priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje

Tijelo izvršitelj mora priznati nalog za oduzimanje bez dodatnih formalnosti i mora poduzeti nužne mjere za njegovo izvršenje na isti način kao i u slučaju naloga za oduzimanje koji je izdalo nadležno tijelo države izvršenja osim ako se pozove na jedan od razloga za odbijanje ili odgađanje. Propisana su detaljna pravila za mogućnost oduzimanja drugih vrsta imovine koja nije navedena u nalogu za oduzimanje.

Članak 9.: Razlozi za odbijanje priznavanja i izvršenja naloga za oduzimanje

U članku 9. utvrđen je iscrpni popis razloga za odbijanje priznavanja i izvršenja naloga za oduzimanje na temelju kojih tijelo izvršitelj može odbiti priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje. Popis se znatno razlikuje od popisa iz Okvirne odluke iz 2006. Neki razlozi za odbijanje ostali su isti, na primjer razlog utemeljen na načelu *ne bis in idem* ili razlog utemeljen na imunitetu ili privilegijama. Međutim, u prijedlog nisu uključeni razlozi za odbijanje povezani s vrstom naloga za oduzimanje (npr. prošireno oduzimanje), čime se znatno proširio i ojačao okvir za uzajamno priznavanje.

Razlog za odbijanje na temelju prava na nazočnost na suđenju primjenjuje se samo na suđenja u kojima su doneseni nalozi za oduzimanje povezani s pravomoćnom presudom, a ne na postupke u kojima su izdani nalozi za oduzimanje bez presude.

Članak 10.: Rokovi za priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje

Ovim člankom utvrđuju se rokovi za priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje, što je dodana vrijednost u odnosu na Okvirnu odluku iz 2006. koja nije sadržavala rokove. Za razliku od zamrzavanja koje se mora izvršiti u vrlo kratkom roku, oduzimanje može trajati dulje. Neovisno o tome, na temelju iskustva s provedbom Okvirne odluke iz 2006. može se zaključiti da treba uspostaviti jasne rokove kako bi se mogli osigurati učinkoviti prekogranični postupci.

Zasebno se utvrđuju različiti rokovi za odluku o priznavanju i za izvršenje naloga za oduzimanje. Prvo, tijelo izvršitelj mora donijeti odluku o priznavanju i izvršenju naloga za oduzimanje što je prije moguće, a najkasnije 30 dana nakon njegova primitka. Drugo, tijelo izvršitelj mora bez odgode provesti oduzimanje i to najkasnije 30 dana od donošenja odluke o priznavanju i izvršenju naloga za oduzimanje.

U posebnim slučajevima kada tijelo izvršitelj ne može poštovati rokove, ono bez odgode mora obavijestiti tijelo izdavatelja.

Članak 11.: Odgoda izvršenja naloga za oduzimanje

U ovom članku predviđen je standardni tekst u instrumentima za uzajamno priznavanje kojim se predviđa mogućnost odgode priznavanja ili izvršenja naloga za oduzimanje. Tijelo izvršitelj može odgoditi izvršenje naloga za oduzimanje ako bi se time mogla ugroziti kaznena istraga u tijeku ili ako postoji rizik da ukupni iznos premašuje iznos naveden u nalogu ili u slučajevima kada je pokrenut pravni lijek u skladu s člankom 33.

Članak 12.: Nemogućnost izvršenja naloga za oduzimanje

Može nastati situacija kada tijelo izvršitelj ne može izvršiti nalog za oduzimanje. U takvim slučajevima tijelo izvršitelj mora bez odgode obavijestiti tijelo izdavatelja. Ako je moguće, nalog se može izvršiti na drugoj imovini.

Poglavlje III. – Slanje, priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje

Članak 13. – Uvjeti za izdavanje i slanje naloga za zamrzavanje

U ovom članku propisani su uvjeti za izdavanje i slanje naloga za zamrzavanje u cilju osiguranja poštovanja načela proporcionalnosti. Ovim člankom prijedlog se usklađuje s

člankom 6. Direktive 2014/41/EU, čime se osigurava da se isti uvjeti primjenjuju na zamrzavanje radi dokaza i zamrzavanje radi naknadnog oduzimanja. Tijelo izvršitelj mora izvršiti nalog u rokovima utvrđenima u članku 19., ali ako ima razloga vjerovati da ti uvjeti nisu ispunjeni, ono se nakon priznavanja i izvršenja naloga može savjetovati s tijelom izdavateljem.

Članak 14.: Slanje naloga za zamrzavanje

Nalog za zamrzavanje šalje se izravno među nadležnim nacionalnim tijelima, ali dopuštena je i pomoć središnjih tijela. Objašnjena su pravila o utvrđivanju nadležnog tijela izvršitelja. Nalog za zamrzavanje mora biti popraćen zahtjevom za izvršenje naloga za oduzimanje ili mora sadržavati uputu da imovina ostaje u državi izvršenja do podnošenja zahtjeva za oduzimanje te se mora navesti predviđeni datum podnošenja tog zahtjeva. Tijelo izdavatelj također mora obavijestiti tijelo izvršitelja o svakoj zainteresiranoj strani, uključujući *bona fide* treće strane, na koju prema njegovim saznanjima utječe nalog za zamrzavanje.

Članak 15.: Slanje naloga za zamrzavanje jednoj ili više država izvršenja

Nalog za zamrzavanje može se u načelu slati samo jednoj državi članici odjedanput. U ovom članku utvrđena su pravila o mogućnosti slanja naloga za zamrzavanje u više država članica. Ta su pravila vrlo slična pravilima o slanju naloga za oduzimanje.

Ako se imovina obuhvaćena nalogom nalazi u različitim državama izvršenja ili izvršenje zahtjeva djelovanje u više država izvršenja, tijelo izdavatelj može nalog poslati u više država izvršenja. Tijelo izdavatelj može poslati nalog koji se odnosi na određeni novčani iznos i u nekoliko država izvršenja ako vrijednost imovine koja se može zamrznuti u državi izdavanja i bilo kojoj državi izvršenja vjerojatno nije dovoljna za izvršenje ukupnog iznosa obuhvaćenog nalogom.

Članak 16.: Obrazac naloga za zamrzavanje

Prijedlogom se omogućuje pojednostavljeni postupak jer se predviđa standardni obrazac za izdavanje naloga za zamrzavanje. Obrazac stoga nije „potvrda” kojom je popraćena zasebna odluka. Riječ je o pojednostavljenju postupka uzajamnog priznavanja jer je u Okvirnoj odluci iz 2003. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje bilo propisano prilaganje potvrde nacionalnom nalogu za zamrzavanje. U Prilogu B prijedloga umjesto toga predviđen je standardni obrazac naloga za zamrzavanje koji tijelo izdavatelj mora popuniti i potpisati te ovjeriti točnosti i ispravnost njegova sadržaja i prevesti ga na službeni jezik države izvršenja. Taj pristup jednak je pristupu iz Direktive 2014/41/EU.

Članak 17.: Priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje

Tijelo izvršitelj mora priznati nalog za zamrzavanje bez dodatnih formalnosti i mora poduzeti nužne mjere za njegovo izvršenje osim ako se pozove na jedan od razloga za odbijanje ili odgodu njegova priznavanja i izvršenja.

Članak 18.: Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga za zamrzavanje

Razlozi za odbijanje slični su razlozima za odbijanje u pogledu naloga za oduzimanje, uz neke očite neprimjenjive iznimke.

Članak 19.: Rokovi za priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje

Zamrzavanje kao mjera predostrožnosti mora se primjenjivati hitno te se za njegovo priznavanje i izvršenje moraju predvidjeti kratki rokovi. Iz tog su razloga u predloženoj Uredbi propisani jasni rokovi. To je znatno poboljšanje u odnosu na Okvirnu odluku iz 2003. u kojoj nisu bili utvrđeni jasni rokovi.

Utvrđena su tri različita roka zasebno za odluku o priznavanju, za izvršenje naloga za zamrzavanje i za izvješćivanje tijela izdavatelja. Utvrđeni su kratki rokovi kako bi se osiguralo da država izvršenja prizna i izvrši nalog te da priopći ishod tijelu izdavatelju jednako brzo i dajući mu jednaku prednost kao i kod sličnih domaćih slučajeva. Nadalje, tijelo izvršitelj mora potpuno voditi računa o posebnim zahtjevima navedenima u nalogu za zamrzavanje, kao što su nužnost trenutnog zamrzavanja ili poseban datum zamrzavanja.

Prvo, tijelo izvršitelj mora donijeti odluku o priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje što je prije moguće, a najkasnije u roku od 24 sata od njegova primitka.

Drugo, tijelo izvršitelj mora bez odgode provesti zamrzavanje i to najkasnije 24 sata od donošenja odluke o priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje i o svojoj odluci mora bez odgode obavijestiti tijelo izdavatelja.

Ako se tijelo izvršitelj pozove na osnovu za odbijanje ili odgodu, ti se strogi rokovi ne mogu zadržati. Stoga je u prijedlogu pojašnjeno da u tim slučajevima tijelo izvršitelj mora djelovati bez odgode.

Osim tih rokova, u članku 25. predviđen je rok od tri dana unutar kojeg tijelo izvršitelj mora izvijestiti tijelo izdavatelja o poduzetim mjerama.

Članak 20.: Odgoda izvršenja naloga za zamrzavanje

U ovom članku predviđen je standardni tekst u instrumentima za uzajamno priznavanje kojim se predviđa mogućnost odgode priznavanja ili izvršenja naloga za zamrzavanje. Država izvršenja može odgoditi izvršenje naloga za zamrzavanje ako bi se time mogle ugroziti istrage koje su u tijeku ili ako se na imovinu već primjenjuje nalog za zamrzavanje ili se već primjenjuje nalog za zamrzavanje izdan u drugom kaznenom postupku u državi izvršenja. Tijelo izvršitelj mora odmah izvijestiti tijelo izdavatelja o odgodi naloga za zamrzavanje, a čim je prestao postojati razlog za odgodu, tijelo izvršitelj mora odmah izvršiti nalog i obavijestiti tijelo izdavatelja.

Članak 21.: Obveza obavješćivanja zainteresiranih strana

Nakon izvršenja naloga za zamrzavanje tijelo izvršitelj mora o svojoj odluci obavijestiti osobu protiv koje je izdan nalog za zamrzavanje i svaku zainteresiranu stranu vodeći računa o pravilima o povjerljivosti utvrđenima u članku 22. Time će se pogođenim osobama omogućiti uporaba pravnih lijekova, a neće se ugroziti zamrzavanje.

Članak 22.: Povjerljivost

Većina naloga za zamrzavanje sadržava informacije koje se moraju zaštititi u interesu istrage. Ovaj članak temelji se na članku 19. Direktive 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu i u njemu je predviđena obveza tijela izdavatelja i tijela izvršitelja da zaštite povjerljivost istrage. Tijelo izvršitelj mora bez odgode obavijestiti tijelo izdavatelja ako ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti.

Članak 23.: Trajanje naloga za zamrzavanje

Imovina bi u načelu trebala biti zamrznuta dok država izdavanja ne donese konačnu odluku o oduzimanju ili oslobađanju zamrznute imovine. Međutim, mogući su slučajevi kada se čini da zamrzavanje više nije opravdano ili kada se čini da traje predugo. U ovom članku utvrđena su pravila za ograničavanje razdoblja zamrzavanja imovine nakon savjetovanja između tijela izvršitelja i tijela izdavatelja. Ne postoji apsolutni vremenski rok jer dugo razdoblje zamrzavanja može biti opravdano trajanjem istraga i suđenja. Ako tijelo izdavatelj u roku od šest tjedana ne navede razloge za neprihvatanje ograničenja koje je predložilo tijelo izvršitelj, tijelo izvršitelj može povući nalog za zamrzavanje.

Članak 24.: Nemogućnost izvršenja naloga za zamrzavanje

Tijelo izvršitelj mora bez odgode obavijestiti tijelo izdavatelja ako nije moguće izvršiti nalog za zamrzavanje jer je imovina već oduzeta, nestala, uništena, ne nalazi se na navedenoj lokaciji ili lokacija nije dovoljno precizno opisana.

Članak 25.: Izvješćivanje

U ovom članku propisan je rok od tri dana unutar kojeg tijelo izvršitelj mora izvijestiti o poduzetim mjerama i rezultatima izvršenja naloga za zamrzavanje.

Poglavlje IV. – Opće odredbe

U ovom poglavlju predviđena su opća pravila za uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje.

Članak 26.: Pravo kojim se uređuje izvršenje

Država izvršenja nadležna je donositi i izvršavati mjere u toj državi nakon priznavanja naloga za zamrzavanje ili oduzimanje. Kada se u državi izvršenja donose odluke povezane s nalogom za zamrzavanje ili oduzimanje, na izvršenje odluke primjenjuje se pravo države izvršenja, uključujući pravila o zaštitnim mjerama.

Nalog za zamrzavanje ili nalog za oduzimanje izdani protiv pravne osobe moraju se izvršiti čak i ako država izvršenja ne priznaje kaznenu odgovornost pravnih osoba.

Bez suglasnosti države izdavanja država izvršenja ne može odrediti alternativne mjere zamrzavanju i oduzimanju, osim onih predviđenih u članku 8. prijedloga.

Članak 27.: Obavješćivanje nadležnih tijela

Države članice moraju Komisiju obavijestiti o nadležnim tijelima za izdavanje i izvršenje u skladu s definicijom iz članka 2. stavaka 8. i 9. Nadalje, države članice mogu odrediti jedno ili više središnjih tijela odgovornih za administrativno slanje i primanje. Komisija osigurava da su te informacije dostupne svim državama članicama i Vijeću.

Članak 28.: Komunikacija

Ovaj članak odnosi se na komunikaciju među nadležnim tijelima tijekom cijelog postupka uzajamnog priznavanja. Osim posebnih obveza propisanih u pojedinačnim člancima prijedloga nadležna tijela imaju opću obvezu uzajamno se savjetovati prema potrebi tijekom postupka uzajamnog priznavanja.

Članak 29.: Višestruki nalozi

Ako su protiv jedne osobe izdana dva ili više naloga koji se odnose određeni novčani iznos i nema dovoljno sredstava za izvršenje svih naloga ili ako se na određenu imovinu odnosi više naloga, država izvršenja mora odlučiti koji će se od naloga izvršiti vodeći računa o okolnostima, među ostalim o interesu žrtava, postojanju zamrznute imovine, datumima predmetnih naloga i datumima slanja odgovarajućih naloga te, ako je relevantno, o relativnoj težini i mjestu počinjenja kaznenog djela.

Članak 30.: Prekid izvršenja

Tijelo izdavatelj mora odmah obavijestiti tijelo izvršitelja o svakoj odluci ili mjeri zbog koje nalog više nije izvršiv ili se iz bilo kojeg drugog razloga mora povući iz države izvršenja.

Članak 31.: Upravljanje i raspolaganje zamrznutom i oduzetom imovinom

Država izvršenja upravlja zamrznutom ili oduzetom imovinom prije njezina konačnog prijenosa u cilju sprječavanja gubitka njezine vrijednosti.

Tim člankom dodatno se objašnjavaju pravila o raspolaganju oduzetom imovinom. U tom članku primjereno se uzima u obzir pravo žrtve na naknadu štete i povrat jer se osigurava da ono ima prednost nad državnim interesima. Prvo, predviđeno je da se iznos koji odgovara odluci o naknadi štete ili povratu isplaćuje državi izdavanja za potrebe naknade štete ili povrata žrtvi. Drugo, ako je u državi izdavanja u tijeku postupak za naknadu štete ili povrat žrtvi, država izvršenja mora prekinuti raspolaganje oduzetom imovinom dok tijelo izvršitelj ne bude obaviješteno o odluci. To je važna novost u pravnom okviru EU-a jer ni jedna od dvije okvirne odluke ne sadržava odredbe o žrtvama. Odredbama se osigurava da žrtve neće izgubiti svoja prava u slučajevima kada se imovina nalazi u drugoj državi članici. Istodobno se odredbom ne uvodi novo pravo žrtava ako ono ne postoji u nacionalnom pravu.

Ako nije dogovoreno drugačije, te uzimajući u obzir potrebu pružanja pomoći za naplatu poreznih potraživanja u skladu s Direktivom 2010/24/EU, primjenjuju se sljedeća pravila utemeljena na pravilu jednakosti među državama članicama utvrđenom u Okvirnoj odluci 2006/783/PUP: Ako je iznos iz naloga za oduzimanje niži od 10 000 EUR, iznos se uplaćuje državi izvršenja. Iznad tog iznosa 50 % oduzete imovine uplaćuje se državi izdavanja u gotovini ili se njoj u naravi i uz suglasnosti države izvršenja prenosi čitava imovina. Ako se ta pravila ne mogu primijeniti, imovinom se raspolaže na drugi način u skladu sa zakonom države izvršenja.

Članak 32.: Troškovi

Troškove mora snositi država izvršenja kada nastanu na državnom području te države, a u svim drugim slučajevima država izdavanja. Ako država izvršenja ima velike ili izvanredne troškove, ona može državi izdavanja predložiti podjelu troškova.

Članak 33.: Pravni lijekovi u državi izvršenja u pogledu priznavanja i izvršenja

U ovom članku predviđen je pravni lijek u državi izvršenja protiv priznavanja i izvršenja naloga za zamrzavanje ili oduzimanje. Svaka zainteresirana strana, uključujući *bona fide* treće strane, može pokrenuti postupak pred sudom države izvršenja radi zaštite svojih prava u skladu sa zakonodavstvom te države. Postupak može imati suspenzivni učinak u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja. Međutim, materijalni razlozi za izdavanje naloga za oduzimanje u kaznenim stvarima ne mogu se osporavati pred sudom u državi izvršenja.

Članak 34.: Povrat

Osim kad je odgovornost isključiva posljedica postupanja države izvršenja, država izdavanja odgovorna je za vraćanje iznosa odštete plaćene bilo kojoj stranci nakon izvršenja naloga.

Članak 35.: Statistički podaci

Ovaj članak odnosi se na obvezu država članica da redovito prikupljaju od relevantnih nadležnih tijela sveobuhvatne statističke podatke o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje i da ih čuvaju. Prikupljeni statistički podaci svake se godine šalju Komisiji. Budući da trenutačno nema sveobuhvatnih podataka o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje, čini se da je ta obveza nužna kako bi se omogućilo detaljno ocjenjivanje funkcioniranja mehanizma propisanog ovom Uredbom.

Poglavlje V. – Završne odredbe

Članak 36.: Izmjene potvrde i obrasca

Standardna potvrda i obrazac iz priloga I. i II. ovom prijedlogu trebali bi služiti kao koristan alat kojim će se što je više moguće pojednostavniti i ubrzati uzajamno priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje i oduzimanje. Iz tog razloga nužno je da se u budućnosti utvrđeni problemi povezani sa sadržajem potvrde i obrasca mogu riješiti što je prije moguće. Izmjena

dvaju priloga u složenom i sveobuhvatnom zakonodavnom postupku nije u skladu s tim zahtjevom. Stoga je u članku 37. utvrđen brži i fleksibilniji postupak izmjene delegiranim aktima.

Članak 37.: Delegiranje ovlasti

U ovom članku utvrđuju se uvjeti pod kojima Komisija ima ovlast donositi delegirane akte kako bi osigurala nužne izmjene potvrde i obrasca priloženih prijedlogu. U njemu je utvrđen standardni postupak za donošenje takvih delegiranih akata.

Članak 38.: Klauzula o reviziji

Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvještaj o primjeni ove Uredbe pet godina nakon njezina stupanja na snagu.

Članak 39.: Zamjena

Ovom Uredbom zamjenjuju se okvirne odluke 2003/577/PUP i 2006/783/PUP za države članice koje one obvezuju. Okvirne odluke 2003/577/PUP i 2006/783/PUP i dalje će se primjenjivati na one države članice koje ne obvezuje ova Uredba.

Članak 40.: Stupanje na snagu i primjena

Predložena Uredba stupa na snagu dvadesetog dana nakon njezine objave u *Službenom listu*. Uredba se potom primjenjuje šest mjeseci nakon datuma stupanja na snagu, osim članka 27. koji će se primjenjivati od datuma njezina stupanja na snagu.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 82. stavak 1. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Europska unija postavila je kao svoj cilj održavanje i razvoj područja slobode, sigurnosti i pravde.
- (2) Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima u Uniji temelji se na načelu uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka, koje se, od sastanka Europskog vijeća u Tampereu održanog 15. i 16. listopada 1999., zajednički naziva temeljem pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u Uniji.
- (3) Zamrzavanje i oduzimanje predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima među najučinkovitijim su sredstvima borbe protiv kriminala. Europska unija predana je osiguravanju učinkovitijeg utvrđivanja, oduzimanja i ponovne uporabe imovine stečene kaznenim djelima²⁴.
- (4) Budući da je kriminal često prekogranične prirode, učinkovita prekogranična suradnja od ključne je važnosti za zapljenu i oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima i predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela.
- (5) Trenutačni pravni okvir za uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje sastoji se od Okvirne odluke Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju odluka o zamrzavanju imovine i osiguranju dokaza u Europskoj uniji²⁵ i Okvirne odluke Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje²⁶.
- (6) Na temelju izvješća Komisije o provedbi okvirnih odluka 2003/577/PUP i 2006/783/PUP može se zaključiti da postojeći sustav za uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje nije potpuno učinkovit. Postojeći instrumenti nisu se ujednačeno provodili i primjenjivali u državama članicama, što je dovelo do nedovoljnog uzajamnog priznavanja.

²⁴ „Stockholmski program – otvorena i sigurna Europa koja služi građanima i štiti ih, SL C 115, 4.5.2010., str. 1.

²⁵ SL L 196, 2.8.2003., str. 45.

²⁶ SL L 328, 21.11.2006., str. 59.

- (7) Pravni okvir Unije za uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje nije pratio nedavne zakonodavne promjene u Uniji i na nacionalnim razinama. U Direktivi 2014/42/EU²⁷ posebno su utvrđena minimalna zajednička pravila o zamrzavanju i oduzimanju imovine. Ta se minimalna zajednička pravila odnose na oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima i predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela, uključujući u slučaju bolesti i bijega osumnjičenika ili optuženika kada je pokrenut kazneni postupak povezan s kaznenim djelom, na prošireno oduzimanje i oduzimanje trećoj strani. Ta se minimalna zajednička pravila odnose i na zamrzavanje imovine u cilju mogućeg naknadnog oduzimanja. Pravnim okvirom za uzajamno priznavanje trebale bi biti obuhvaćene i vrste oduzimanja i zamrzavanja obuhvaćene Direktivom 2014/42/EU.
- (8) U postupku donošenja Direktive 2014/42/EU Europski parlament i Vijeće izjavili su da je učinkovit sustav zamrzavanja i oduzimanja u Europskoj uniji neodvojivo povezan s uzajamnim priznavanjem naloga za zamrzavanje i oduzimanje koje dobro funkcionira. Uzimajući u obzir potrebu za uspostavom sveobuhvatnog sustava zamrzavanja i oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima i predmeta korištenih za počinjenje kaznenih djela, Europski parlament i Vijeće pozvali su Komisiju da predstavi zakonodavni prijedlog o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i oduzimanje.
- (9) U Europskom programu sigurnosti²⁸ Komisija je smatrala da se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima temelji na učinkovitim prekograničnim instrumentima i da je uzajamno priznavanje presuda i sudskih odluka ključni element u okviru sigurnosti. Komisija je podsjetila i da treba poboljšati uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje.
- (10) U svojoj Komunikaciji Europskom parlamentu i Vijeću o Akcijskom planu za jačanje borbe protiv financiranja terorizma²⁹ Komisija je istaknula da treba osigurati da se kriminalcima koji financiraju terorizam oduzme budu lišeni imovina. U cilju suzbijanja aktivnosti organiziranog kriminala kojima se financira terorizam od ključne je važnosti da se tim kriminalcima oduzme imovinska korist ostvarena kaznenim djelima. U tu svrhu nužno je osigurati da se sve vrste naloga za zamrzavanje i oduzimanje što je više moguće izvršavaju u cijeloj Uniji primjenom načela uzajamnog priznavanja.
- (11) Kako bi se osiguralo učinkovito uzajamno priznavanje naloga za zamrzavanje i oduzimanje, pravila o priznavanju i izvršavanju tih naloga trebala bi se utvrditi pravno obvezujućim i izravno primjenjivim pravnim aktom Unije.
- (12) Važno je olakšati uzajamno priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje i oduzimanje imovine uspostavom pravila kojima se država članica obvezuje da na svojem državnom području prizna i izvrši naloge za zamrzavanje i oduzimanje koje je izdala druga država članica u okviru kaznenog postupka.
- (13) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati na sve naloge za oduzimanje koje je odredio sud nakon postupka povezanog s kaznenim djelom i sve naloge za zamrzavanje izdane

²⁷ Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29.4.2014., str. 39.).

²⁸ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, *Europski program sigurnosti*, COM(2015) 185 final.

²⁹ COM(2016) 50 final

s ciljem mogućeg naknadnog oduzimanja. Njome bi stoga trebale biti obuhvaćene sve vrste naloga obuhvaćene Direktivom 2014/42/EU te druge vrste naloga izdanih bez pravomoćne presude u okviru kaznenih postupaka. Ova Uredba ne bi se trebala primjenjivati na naloge za zamrzavanje i oduzimanje izdane u okviru građanskih ili upravnih postupaka.

- (14) Ovom Uredbom trebali bi biti obuhvaćeni nalozi za oduzimanje i zamrzavanje povezani s kaznenim djelima obuhvaćenima Direktivom 2014/42/EU te nalozi povezani s drugim kaznenim djelima. Kaznena djela stoga ne bi trebala biti ograničena na područja osobito teškog kriminaliteta s prekograničnim elementima jer člankom 82. UFEU-a nije propisano takvo ograničenje za mjere kojima se utvrđuju pravila i postupci za osiguravanje uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim stvarima.
- (15) Suradnja između država članica, utemeljena na načelu uzajamnog priznavanja i neposrednog izvršenja sudskih odluka, podrazumijeva sigurnost da će se odluke koje treba priznati i izvršiti uvijek donositi u skladu s načelima zakonitosti, supsidijarnosti i proporcionalnosti. Također se pretpostavlja da će se poštovati prava odobrena osobama ili zainteresiranim *bona fide* trećim stranama.
- (16) Ovom Uredbom ne mijenja se obveza poštovanja temeljenih prava i temeljnih pravnih načela utvrđenih u članku 6. UEU-a.
- (17) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima (Povelja) i u Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ova Uredba trebala bi se provoditi u skladu s tim pravima i načelima.
- (18) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati uzimajući u obzir direktive 2010/64/EU³⁰, 2012/13/EU³¹, 2013/48/EU³², 2016/343³³, 2016/800³⁴ i 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća³⁵ koje se odnose na postupovna prava u kaznenim postupcima.
- (19) Uz osiguravanje poštovanja temeljnih prava pravilima o slanju, priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje i oduzimanje trebala bi se osigurati učinkovitost postupka povrata imovine stečene kaznenim djelima.
- (20) U tu svrhu tijelo izdavatelj trebalo bi izravno slati naloge za zamrzavanje ili oduzimanje tijelu izvršitelju ili, prema potrebi, središnjem tijelu.
- (21) Nalog za oduzimanje trebao bi se slati zajedno sa standardnom potvrdom.

³⁰ Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1.).

³¹ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informacije u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.).

³² Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.).

³³ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016., str. 1.).

³⁴ Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016., str. 1.).

³⁵ Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičene i okrivljene u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016., str.1.).

- (22) Tijelo izvršitelj trebalo bi priznati nalog za oduzimanje bez dodatnih formalnosti i poduzeti potrebne mjere za njegovo izvršenje. Odluka o priznavanju i izvršenju naloga za oduzimanje trebala bi se donijeti jednako brzo i trebalo bi joj dati jednaku prednost kao i kod sličnih domaćih slučajeva. Trebalo bi utvrditi rokove kako bi se osiguralo brzo i učinkovito donošenje odluke i izvršenje naloga za oduzimanje.
- (23) S obzirom na hitnost zamrzavanja i njegovu privremenu prirodu nalog za zamrzavanje trebalo bi izdavati u standardnom obliku. Tijelo izdavatelj trebalo bi provjeriti je li izdavanje naloga za zamrzavanje nužno i razmjerno svrsi privremenog sprječavanja uništenja, mijenjanja, preseljenja i prijenosa imovine ili raspolaganja njome. Kako bi se uskladili uvjeti za izdavanje naloga za zamrzavanje u domaćim i prekograničnim slučajevima, nalog za zamrzavanje u skladu s ovom Uredbom trebao bi se izdavati samo kada se mogao odrediti u sličnom domaćem slučaju.
- (24) Tijelo izvršitelj trebalo bi priznati nalog za zamrzavanje bez dodatnih formalnosti i odmah poduzeti potrebne mjere za njegovo izvršenje. Odluka o priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje trebala bi se donijeti jednako brzo i trebalo bi joj dati jednaku prednost kao i kod sličnih domaćih slučajeva. Trebalo bi utvrditi rokove kako bi se osiguralo brzo i učinkovito donošenje odluke i izvršenje naloga za zamrzavanje.
- (25) Pri izvršavanju naloga za zamrzavanje tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj trebali bi voditi računa o povjerljivosti istrage. Tijelo izvršitelj posebno bi trebalo jamčiti povjerljivost činjenica i sadržaja naloga za zamrzavanje.
- (26) Priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje ne bi trebalo odbiti iz drugih razloga osim onih navedenih u ovoj Uredbi. Tijelo izvršitelj posebno bi trebalo imati mogućnost ne priznati i ne izvršiti nalog za oduzimanje na temelju načela *ne bis in idem*, prava zainteresirane strane ili prava na nazočnost na suđenju.
- (27) Prije nego što odluči primijeniti razlog za odbijanje priznanja i izvršenja, tijelo izvršitelj trebalo bi se savjetovati s tijelom izdavateljem kako bi dobilo potrebne dodatne informacije.
- (28) Tijelo izvršitelj trebalo bi moći odgoditi izvršenje naloga za oduzimanje ili zamrzavanje, posebno kada bi se njegovim izvršenjem mogla ugroziti kaznena istraga u tijeku. Čim prestane postojati razlog za odgodu, tijelo izvršitelj trebalo bi poduzeti nužne mjere za izvršenje naloga.
- (29) Tijelo izdavatelj trebalo bi se bez odgode obavijestiti o nemogućnosti izvršenja naloga. Takva nemogućnost mogla bi nastati zato što je imovina već oduzeta, nestala je, ne nalazi se na lokaciji koju je navelo tijelo izdavatelj ili lokacija imovine nije dovoljno precizno opisana.
- (30) Na izvršenje naloga za oduzimanje ili zamrzavanje trebalo bi se primjenjivati pravo države izvršenja i jedino bi njezina tijela trebala biti nadležna odlučiti o postupcima izvršenja.
- (31) Pravilna primjena ove Uredbe u praksi podrazumijeva blisku komunikaciju među uključenim nadležnim nacionalnim tijelima, posebno u slučajevima istodobnog izvršenja naloga za oduzimanje u više država članica. Nadležna nacionalna tijela trebala bi se stoga uzajamno savjetovati kad god je to potrebno.
- (32) U prekograničnim slučajevima ne bi trebalo dovoditi u pitanje prava žrtava na naknadu štete i povrat. U pravilima o raspolaganju oduzetom imovinom prednost bi se trebala davati naknadi štete i povratu imovine žrtvama. Države članice također bi

trebale uzeti u obzir svoje obveze da pomažu u naplati poreznih potraživanja iz drugih država članica u skladu s Direktivom 2010/24/EU³⁶.

- (33) Države članice ne bi trebale moći jedna od druge potraživati povrat troškova nastalih primjenom ove Uredbe. Međutim, kada je država izvršenja imala velike ili izvanredne troškove, tijelo izdavatelj trebalo bi uzeti u obzir prijedlog tijela izvršitelja o podjeli troškova.
- (34) Svaka zainteresirana strana, uključujući *bona fide* treće strane, trebala bi imati pravne lijekove protiv priznavanja i izvršenja naloga za zamrzavanje ili oduzimanje kako bi mogla zaštititi svoja prava, uključujući učinkovitu mogućnost osporavanja naloga pred sudom ili traženja prava vlasništva ili drugih imovinskih prava u skladu s Direktivom 2014/42/EU. Postupak bi se trebao pokrenuti pred sudom u državi izvršenja.
- (35) U cilju izmjene potvrde i obrasca iz priloga I. i II. ovoj Uredbi ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji. Posebno je važno da Komisija tijekom izrade delegiranih akata provede odgovarajuća savjetovanja, među njima i ona na stručnoj razini. Pri izradi i sastavljanju delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobnu, pravodobnu i odgovarajuću dostavu relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (36) Budući da cilj ove Uredbe, odnosno uzajamno priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje i oduzimanje, ne mogu dostatno ostvariti države članice, već se on zbog opsega ili učinaka može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđeno u navedenom članku, ovom Uredbom ne prelaze se okviri onoga što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (37) Odredbe Okvirne odluke 2003/577/PUP već su zamijenjene Direktivom 2014/41/EU³⁷ u pogledu zamrzavanja dokaza. Odredbe Okvirne odluke 2003/577/PUP trebalo bi zamijeniti ovom Uredbom među državama članicama koje ona obvezuje u pogledu zamrzavanja u cilju naknadnog oduzimanja imovine. Trebalo bi uskladiti odredbe za zamrzavanje dokaza i u cilju naknadnog oduzimanja. Ovom Uredbom trebala bi se zamijeniti i Okvirna odluka 2006/783/PUP u pogledu država članica koje ona obvezuje.
- (38) U skladu s člankom 3. Protokola o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u vezi s područjem slobode, sigurnosti i pravde, koji se nalazi u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, *[Ujedinjena Kraljevina / Irska obavijestila je o svojoj želi da sudjeluje u donošenju i primjeni ove Uredbe] ili [ne dovodeći u pitanje članak 4. Protokola, Ujedinjena Kraljevina / Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe koja za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje]*.
- (39) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

³⁶ Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str.1.).

³⁷ Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1.).

POGLAVLJE I.

PREDMET, DEFINICIJE I PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Uredbom utvrđuju se pravila u skladu s kojima država članica priznaje i izvršava na svojem državnom području nalog za zamrzavanje ili oduzimanje koji je izdala druga država članica u okviru kaznenog postupka.
2. Ovom Uredbom ne mijenja se obveza poštovanja temeljenih prava i pravnih načela propisanih u članku 6. UFEU-a.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „nalog za oduzimanje” znači konačna sankcija ili mjera koju je izrekao sud nakon postupka povezanog s kaznenim djelom i čija je posljedica konačno oduzimanje imovine od fizičke ili pravne osobe;
- (2) „nalog za zamrzavanje” znači sudska odluka koju je izdalo ili ovjerilo tijelo iz točke 8. u pogledu naloga za zamrzavanje u državi izdavanja kako bi privremeno spriječilo uništenje, mijenjanje, premještanje, prijenos imovine ili raspolaganje njome u cilju mogućeg naknadnog oduzimanja;
- (3) „imovina” znači imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu te koju nadležno tijelo smatra:
 - (a) imovinskom koristi ostvarenom kaznenim djelom ili jednakom punoj vrijednosti ili dijelu vrijednosti te koristi;
 - (b) predmetom počinjenja tog kaznenog djela ili vrijednošću takvog predmeta;
 - (c) podložnom oduzimanju na temelju primjene ovlasti oduzimanja u državi izdavanja predviđenih Direktivom 2014/42/EU ili
 - (d) podložnom oduzimanju na temelju bilo kojih drugih odredbi koje se odnose na ovlasti oduzimanja na temelju prava države izdavanja;
- (4) „imovinska korist” znači svaka ekonomska korist izravno ili neizravno ostvarena kaznenim djelima; može se sastojati od bilo kojeg oblika imovine i uključuje svako naknadno reinvestiranje ili preoblikovanje izravne imovinske koristi i svaku novčanu pogodnost;
- (5) „predmeti” znači bilo koja imovina koja se koristila ili se namjeravala koristiti, na bilo koji način, u cijelosti ili djelomično, kako bi se počinilo kazneno djelo ili kaznena djela;

- (6) „država izdavanja” znači država članica u kojoj je izdan nalog za zamrzavanje ili nalog za oduzimanje u okviru kaznenog postupka;
- (7) „država izvršenja” znači država članica kojoj je poslan nalog za zamrzavanje ili nalog za oduzimanje radi priznavanja i izvršenja;
- (8) „tijelo izdavatelj” znači:
- (a) u pogledu naloga za zamrzavanje:
 - (1) sudac, sud, istražni sudac ili državni odvjetnik nadležan za dotični predmet ili
 - (2) bilo koje drugo nadležno tijelo koje je odredila država izdavanja i koje je nadležno da u kaznenom postupku odredi zamrzavanje imovine ili izvršavanje naloga za zamrzavanje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Nadalje, prije slanja tijelu izvršitelju sudac, sud, istražni sudac ili državni odvjetnik u državi izdavanja potvrđuju nalog za zamrzavanje nakon ispitivanja njegove usklađenosti s uvjetima za izdavanje takvog naloga u skladu s ovom Uredbom, posebno uvjetima utvrđenima u članku 13. stavku 1. Ako je to tijelo potvrdilo nalog, ono se može smatrati i tijelom izdavateljem za potrebe slanja naloga;
 - (b) u pogledu naloga za oduzimanje nadležno tijelo koje je odredila država izdavanja i koje je u kaznenom postupku nadležno za izvršenje naloga za oduzimanje koji je izdao sud u skladu s nacionalnim zakonodavstvom;
- (9) „tijelo izvršitelj” znači tijelo nadležno za priznavanje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje i osiguravanje njegova izvršenja u skladu s ovom Uredbom i postupcima koji se primjenjuju u sličnom domaćem slučaju.

Članak 3.

Kaznena djela

1. Nalogom za zamrzavanje ili oduzimanje pokreće se izvršenje bez provjere dvostruke kažnjivosti djela ako su djela za koja je donesen nalog za zamrzavanje ili oduzimanje jedno ili više sljedećih kaznenih djela, kako su definirana u zakonodavstvu države izdavanja i koja su u državi izdavanja kažnjiva kaznom zatvora u najduljem trajanju od najmanje tri godine:
 - sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,
 - terorizam,
 - trgovanje ljudima,
 - spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
 - nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
 - nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
 - korupcija,
 - prijevara i kaznena djela povezana s prijevarom kako su definirana u Direktivi 2017/xxx/EU o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima,
 - prijevara, uključujući i prijevaru koja ugrožava financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,

- pranje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima,
 - krivotvorenje valute, uključujući euro,
 - računalni kriminalitet,
 - kaznena djela protiv okoliša, uključujući nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama te ugroženim biljnim vrstama i sortama,
 - olakšavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
 - ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
 - nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
 - otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca,
 - rasizam i ksenofobija,
 - organizirana ili oružana pljačka,
 - nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
 - varanje,
 - reketarenje i iznuda,
 - krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
 - krivotvorenje administrativnih isprava i trgovina njima,
 - prijevara i krivotvorenje bezgotovinskih sredstava plaćanja,
 - nedopuštena trgovina hormonskim tvarima i drugim stimulansima rasta,
 - nedopuštena trgovina nuklearnim ili radioaktivnim tvarima,
 - trgovina ukradenim vozilima,
 - silovanje,
 - podmetanje požara,
 - kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
 - protupravno oduzimanje zrakoplova ili brodova,
 - sabotaža.
2. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 1., država izvršenja može uvjetovati priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje time da su djela za koja je izdan nalog za zamrzavanje ili oduzimanje kazneno djelo u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja, neovisno o njegovim sastavnim elementima ili o tome kako je opisano u zakonodavstvu države izdavanja.

POGLAVLJE II.

SLANJE, PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE NALOGA ZA ODUZIMANJE

Članak 4.

Slanje naloga za oduzimanje

1. Tijelo izdavatelj šalje nalog za oduzimanje, ili njegovu ovjerenu presliku, s potvrdom iz članka 7. izravno tijelu izvršitelju ili, prema potrebi, središnjem tijelu iz članka 27. stavka 2. bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis pod uvjetima kojima se tijelo izvršitelju omogućuje da utvrdi vjerodostojnost.
2. Nalog za oduzimanje koji se odnosi na određeni novčani iznos šalje se državi članici za koju tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da u njoj fizička ili pravna osoba protiv koje je izdan nalog ima imovinu ili prihod.

3. Nalog za oduzimanje koji se odnosi na određene dijelove imovine šalje se državi članici za koju tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da se u njoj nalazi imovina obuhvaćena nalogom za oduzimanje.
4. Ako ne postoji opravdana osnova na temelju koje bi tijelo izdavatelj moglo odrediti državu članicu kojoj se šalje nalog za oduzimanje, nalog se šalje državi članici u kojoj fizička ili pravna osoba protiv koje je izdan nalog ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište.
5. Ako nadležno tijelo izvršitelj nije poznato, tijelo izdavatelj obavlja sve potrebne upite, uključujući preko kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže³⁸, kako bi dobilo informacije od države izvršenja.
6. Kada nadležno tijelo u državi izvršenja koje zaprimi nalog za oduzimanje nije nadležno za njegovo priznavanje i poduzimanje mjera potrebnih za njegovo izvršenje, ono bez odgode šalje nalog za oduzimanje nadležnom tijelu izvršitelju u svojoj državi članici i primjereno obavješćuje tijelo izdavatelja.

Članak 5.

Slanje naloga za oduzimanje jednoj ili više država izvršenja

1. Nalog za oduzimanje može se slati u skladu s člankom 4. samo jednoj državi izvršenja odjedanput.
2. Nalog za oduzimanje koji se odnosi na određene dijelove imovine može se istodobno poslati u više država izvršenja ako:
 - (a) tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da se različiti dijelovi imovine obuhvaćeni nalogom za oduzimanje nalaze u različitim državama izvršenja;
 - (b) oduzimanje određenog dijela imovine obuhvaćenog nalogom za oduzimanje uključuje djelovanje u više država izvršenja ili
- (a) tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da se određeni dio imovine obuhvaćen nalogom za oduzimanje nalazi u dvije ili više navedenih država izvršenja.
3. Nalog za oduzimanje koji se odnosi na novčani iznos može se istodobno poslati u više država članica ako tijelo izdavatelj smatra da za to postoji posebna potreba, a posebno ako:
 - (a) predmetna imovina nije zamrznuta u skladu s ovom Uredbom ili
 - (b) vrijednost imovine koja se može oduzeti u državi izdavanja i bilo kojoj državi izvršenja vjerojatno nije dovoljna za izvršenje ukupnog iznosa obuhvaćenog nalogom za oduzimanje.

Članak 6.

Posljedice slanja naloga za oduzimanje

1. Slanjem naloga za oduzimanje jednoj ili više država izvršenja u skladu s člancima 4. i 5. ne ograničava se pravo države izdavanja da sama izvrši nalog.

³⁸

Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži, SL L 348, 24.12.2008., str. 130.

2. Ako se nalog za oduzimanje koji se odnosi na određeni novčani iznos šalje jednoj ili više država izvršenja, ukupna vrijednost dobivena njegovim izvršenjem ne smije premašivati najveći iznos naveden u nalogu za oduzimanje.
3. Tijelo izdavatelj bez odgode obavješćuje tijelo izvršitelja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis o sljedećem:
 - (a) ako smatra da postoji opasnost da bi moglo doći do izvršenja koje premašuje najveći iznos, posebno na temelju informacija koje mu je dostavilo tijelo izvršitelj u skladu s člankom 11. stavkom 1. točkom (b);
 - (b) ako je nalog za zamrzavanje ili oduzimanje u cijelosti ili djelomično izvršen u državi izdavanja ili u drugoj državi izvršenja, navodeći iznos za koji nalog za zamrzavanje ili oduzimanje još nije izvršen;
 - (c) ako, nakon slanja naloga u skladu s člankom 4., tijelo države izdavanja zaprimi novčani iznos koji je predmetna osoba dobrovoljno platila na temelju naloga.Ako se primjenjuje točka (b), tijelo izdavatelj što je prije moguće obavješćuje tijelo izvršitelja je li prestao postojati navedeni rizik.
4. Ako je država izdavanja navela da iz bilo kojeg razloga želi povući nalog iz države izvršenja, država izvršenja odmah prekida izvršenje naloga za oduzimanje.

Članak 7.

Standardna potvrda

1. Tijelo izdavatelj popunjava potvrdu iz Priloga I., potpisuje ju i ovjerava točnost i ispravnost njezina sadržaja.
2. Tijelo izdavatelj prevodi potvrdu na službeni jezik države izvršenja ili na bilo koji drugi jezik koji je navela ta država članica u skladu sa stavkom 3.
3. Svaka država članica može u bilo kojem trenutku navesti u izjavi dostavljenoj Komisiji da će prihvatiti prijevod na jedan ili više službenih jezika Unije.

Članak 8.

Priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje

1. Tijelo izvršitelj bez dodatnih formalnosti priznaje nalog za oduzimanje poslan u skladu s člankom 4. i poduzima nužne mjere za njegovo izvršenje na isti način kao i za nalog za izvršenje koji je izdalo nadležno tijelo države izvršenja, osim ako se to tijelo odluči pozvati na jedan od razloga za odbijanje priznavanja i izvršenja iz članka 9. ili na jedan od razloga za odgodu iz članka 11.
2. Ako se nalog za oduzimanje odnosi na određeni dio imovine, tijela izdavatelj i izvršitelj mogu se, ako je tako predviđeno zakonodavstvom države izdavanja, složiti da oduzimanje u državi izvršenja može biti u obliku zahtjeva za plaćanje novčanog iznosa u vrijednosti imovine.
3. Ako se nalog za oduzimanje odnosi na novčani iznos, tijelo izvršitelj, ako nije zaprimljena uplata, izvršava nalog za oduzimanje u skladu sa stavkom 1. na bilo kojem dijelu imovine koji je raspoloživ za tu svrhu. Ako je potrebno, tijelo izvršitelj

pretvara novčani iznos koji treba oduzeti u valutu države izvršenja prema tečaju koji vrijedi u trenutku izdavanja naloga za oduzimanje.

4. Čim je nalog za izvršenje izvršen, tijelo izvršitelj obavješćuje tijelo izdavatelja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.

Članak 9.

Razlozi za odbijanje priznavanja i izvršenja naloga za oduzimanje

1. Tijelo izvršitelj može odlučiti odbiti priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje samo u sljedećim slučajevima:
 - (a) potvrda predviđena u članku 7. nepotpuna je, očito netočna ili očito ne odgovara nalogu za oduzimanje i nije popunjena nakon savjetovanja u skladu sa stavkom 2.;
 - (b) izvršenje naloga za oduzimanje bilo bi u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*;
 - (c) postoji imunitet ili povlastica u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja zbog kojih nije moguće izvršenje domaćeg naloga za oduzimanje na predmetnoj imovini;
 - (d) nalog za oduzimanje temelji se na kaznenom djelu počinjenom izvan državnog područja države izdavanja te djelomično ili u cijelosti na državnom području države izvršenja, a postupanje zbog kojeg je izdan nalog za oduzimanje nije kazneno djelo u državi izvršenja;
 - (e) zbog prava *bona fide* treće strane nalog za oduzimanje nije moguće izvršiti u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja, uključujući kada je ta nemogućnost posljedica primjene pravnih lijekova u skladu s člankom 31.;
 - (f) ako, u slučaju iz članka 3. stavka 2., postupanje na kojem se temelji nalog za oduzimanje nije kazneno djelo u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja; međutim, u odnosu na poreze ili davanja, carine i razmjenu valuta, izvršenje naloga za oduzimanje ne može se odbiti zbog toga što u zakonodavstvu države izvršenja nije propisana ista vrsta poreza ili davanja ili ono ne sadržava istu vrstu pravila o porezima, davanjima, carinama i razmjeni valuta kao i zakonodavstvo države izdavanja;
 - (g) u skladu s potvrdom iz članka 7. osoba nije osobno nazočila suđenju na kojem je donesen nalog za oduzimanje povezan s pravomoćnom presudom.

Taj se razlog za odbijanje priznavanja i izvršenja ne primjenjuje ako je u potvrdi navedeno da je osoba, u skladu sa daljnjim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom zakonodavstvu države izdavanja:

- (1) pravodobno osobno pozvana i obaviještena o dogovorenom datumu i mjestu suđenja na kojem je donesen nalog za oduzimanje, ili je drugim sredstvima zaprimila službenu obavijest o datumu i mjestu suđenja na način da se moglo nedvojbeno utvrditi da je znala za dogovoreno suđenje i da je pravodobno obaviještena da bi taj nalog za oduzimanje mogao biti donesen ako ne bude nazočna na suđenju;
- (2) svjesna dogovorenog suđenja ovlastila pravnog savjetnika, kojeg je imenovala predmetna osoba ili država, da je brani na suđenju i taj ju je branitelj zaista branio na suđenju ili
- (3) nakon što joj je uručen nalog za oduzimanje i izričito je obaviještena o pravu na ponovno suđenje ili na žalbeni postupak, u kojem osoba ima

pravo sudjelovati i kojim se omogućuje novo utvrđivanje merituma predmeta, uključujući ispitivanje novih dokaza, što bi moglo dovesti do ukidanja izvorne odluke:

- izričito izjavila da ne osporava nalog za oduzimanje ili
- nije zatražila ponovno suđenje ili podnijela žalbu u predviđenom roku.

2. U slučajevima iz stavka 1. prije donošenja odluke o odbijanju priznavanja i izvršenja naloga za oduzimanje, u cijelosti ili djelomično, tijelo izvršitelj savjetuje se s tijelom izdavateljem primjerenim sredstvima i, prema potrebi, traži od tijela izdavatelja da bez odgode dostavi potrebne informacije.
3. Odluka o odbijanju priznavanja i izvršenja donosi se bez odgode i o njoj se odmah obavješćuje tijelo izdavatelj bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.

Članak 10.

Rokovi za priznavanje i izvršenje naloga za oduzimanje

1. Odluka o priznavanju i izvršenju naloga za oduzimanje donosi se, a oduzimanje provodi jednako brzo te im se daje jednaka prednost kao i u sličnom domaćem slučaju, poštujući rokove predviđene u ovom članku.
2. Tijelo izvršitelj bez odgode donosi odluku o priznavanju i izvršenju naloga za oduzimanje, ne dovodeći u pitanje stavak 5., a najkasnije 30 dana nakon što je tijelo izvršitelj zaprimilo nalog za oduzimanje.
3. Tijelo izvršitelj bez odgode priopćuje odluku o nalogu za oduzimanje tijelu izdavatelju bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.
4. Osim ako postoje razlozi za odgodu u skladu s člankom 11., tijelo izvršitelj provodi oduzimanje bez odgode i ne dovodeći u pitanje stavak 5. ovog članka, a najkasnije 30 dana nakon donošenja odluke iz stavka 2. ovog članka.
5. Ako u određenom slučaju nije moguće poštovati rokove iz stavaka 2. ili 4., tijelo izvršitelj bez odgode obavješćuje tijelo izdavatelja bilo kojim sredstvom navodeći razloge za odgodu i savjetuje se s tijelom izdavateljem o odgovarajućim rokovima za provedbu oduzimanja. U tom slučaju rok iz stavaka 2. ili 4. može se produljiti za najviše 30 dana.

Članak 11.

Odgoda izvršenja naloga za oduzimanje

1. Tijelo izvršitelj može odgoditi izvršenje naloga za oduzimanje poslanog u skladu s člankom 4. u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako bi se njegovim izvršenjem mogla ugroziti kaznena istraga u tijeku, do datuma koji smatra razumnim;
 - (b) ako, u pogledu naloga za oduzimanje novčanog iznosa, smatra da postoji opasnost da bi ukupna vrijednost dobivena njegovim izvršenjem mogla znatno premašivati iznos naveden u nalogu za oduzimanje zbog istodobnog izvršenja naloga za oduzimanje u više država članica;
 - (c) ako je imovina već predmet postupka oduzimanja u državi izvršenja;

- (d) u slučajevima pravnih lijekova iz članka 33.
2. Tijelo izvršitelj bez odgode i bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis izvješćuje tijelo izdavatelja o odgodi izvršenja naloga, među ostalim o razlozima za odgodu i, ako je moguće, o očekivanom trajanju odgode.
 3. Čim razlog za odgodu prestane postojati, tijelo izvršitelj bez odgode poduzima nužne mjere za izvršenje naloga i o tome obavješćuje tijelo izdavatelja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.

Članak 12.

Nemogućnost izvršenja naloga za oduzimanje

Ako se nalog za oduzimanje ne može izvršiti čak ni nakon savjetovanja s tijelom izdavateljem jer je imovina koju treba oduzeti već oduzeta, nestala, uništena ili se ne nalazi na lokaciji navedenoj u potvrdi ili lokacija imovine nije dovoljno precizno opisana, o tome se bez odgode obavješćuje tijelo izdavatelj. Ako je moguće, nalog se može izvršiti na drugoj imovini u skladu s člankom 8. stavcima 2. ili 3.

POGLAVLJE III.

SLANJE, PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE NALOGA ZA ZAMRZAVANJE

Članak 13.

Uvjeti za izdavanje i slanje naloga za zamrzavanje

1. Tijelo izdavatelj može izdati nalog za zamrzavanje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) izdavanje naloga nužno je i razmjerno kako bi se moglo privremeno spriječiti uništavanje, mijenjanje, preseljenje, prijenos imovine ili raspolaganje njome u cilju mogućeg naknadnog oduzimanja uzimajući u obzir prava predmetne osobe;
 - (b) nalog se mogao izdati pod istim uvjetima u sličnom domaćem slučaju i
 - (c) razlog ili razlozi za izdavanje naloga barem su sažeto pravilno navedeni.
2. Tijelo izdavatelj ocjenjuje uvjete iz stavka 1. u svakom slučaju.
3. Ako tijelo izvršitelj ima razloga vjerovati da uvjeti iz stavka 1. nisu ispunjeni, ono se nakon izvršenja naloga može savjetovati s tijelom izdavateljem o važnosti daljnjeg zamrzavanja. Takvim savjetovanjem ne odgađa se izvršenje naloga za zamrzavanje. Nakon tog savjetovanja tijelo izdavatelj može odlučiti povući nalog.

Članak 14.

Slanje naloga za zamrzavanje

1. Tijelo izdavatelj šalje nalog za zamrzavanje na obrascu iz članka 16. izravno tijelu izvršitelju ili, prema potrebi, središnjem tijelu iz članka 27. stavka 2. bilo kojim

sredstvom koje omogućuje pisani zapis pod uvjetima kojima se tijelu izvršitelju omogućuje da utvrdi vjerodostojnost.

2. Nalog za zamrzavanje koji se odnosi na određeni novčani iznos šalje se državi članici za koju tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da u njoj fizička ili pravna osoba protiv koje je izdan nalog ima imovinu ili prihod.
3. Nalog za zamrzavanje koji se odnosi na određene dijelove imovine šalje se državi članici za koju tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da se u njoj nalazi imovina obuhvaćena nalogom za zamrzavanje.
4. Ako ne postoji opravdana osnova na temelju koje bi tijelo izdavatelj moglo odrediti državu članicu kojoj se šalje nalog za zamrzavanje, nalog se šalje državi članici u kojoj fizička ili pravna osoba protiv koje je izdan nalog ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište.
5. Nalog za zamrzavanje iz stavka 1.:
 - (a) popraćen je nalogom za oduzimanje poslanim u skladu s člankom 4. ili
 - (b) sadržava uputu da imovina ostaje u državi izvršenja do slanja naloga za oduzimanje u skladu s člankom 4. Tijelo izdavatelj navodi predviđeni datum tog slanja na obrascu iz članka 16.
6. Tijelo izdavatelj obavješćuje tijelo izvršitelja ako mu je poznato da nalog za zamrzavanje utječe na neku zainteresiranu stranu, uključujući *bona fide* treće strane.
7. Ako nadležno tijelo izvršitelj nije poznato, tijelo izdavatelj obavlja sve potrebne upite, uključujući preko kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže³⁹, kako bi dobilo informacije od države izvršenja.
8. Kada tijelo izvršitelj koje zaprimi nalog za zamrzavanje nije nadležno za njegovo priznavanje i poduzimanje mjera potrebnih za njegovo izvršenje, ono bez odgode šalje nalog za zamrzavanje nadležnom tijelu izvršitelju u svojoj državi članici i primjereno obavješćuje tijelo izdavatelja.

Članak 15.

Slanje naloga za zamrzavanje jednoj ili više država izvršenja

1. Nalog za zamrzavanje može se slati u skladu s člankom 14. samo jednoj državi izvršenja odjedanput.
2. Nalog za zamrzavanje koji se odnosi na određene dijelove imovine može se istodobno poslati u više država izvršenja ako:
 - (a) tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da se različiti dijelovi imovine obuhvaćeni nalogom za zamrzavanje nalaze u različitim državama izvršenja;
 - (b) zamrzavanje određenog dijela imovine obuhvaćenog nalogom za zamrzavanje uključuje djelovanje u više država izvršenja ili
 - (c) tijelo izdavatelj ima opravdane razloge vjerovati da se određeni dio imovine obuhvaćen nalogom za zamrzavanje nalazi u dvije ili više navedenih država izvršenja.

³⁹ Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži, SL L 348, 24.12.2008., str. 130.

3. Nalog za zamrzavanje koji se odnosi na novčani iznos može se istodobno poslati u više država članica ako tijelo izdavatelj smatra da za to postoji posebna potreba, posebno ako procijenjena vrijednost imovine koja se može zamrznuti u državi izdavanja i u bilo kojoj državi izvršenja vjerojatno nije dovoljna za izvršenje ukupnog iznosa obuhvaćenog nalogom za zamrzavanje.

Članak 16.

Obrazac naloga za zamrzavanje

1. Nalog za zamrzavanje izdaje se na obrascu iz Priloga II.
2. Tijelo izdavatelj popunjava obrazac, potpisuje ga i ovjerava točnost i ispravnost njegova sadržaja.
3. Tijelo izdavatelj prevodi nalog za zamrzavanje na službeni jezik države izvršenja ili na bilo koji drugi jezik koji je navela ta država članica u skladu sa stavkom 4.
4. Svaka država članica može u bilo kojem trenutku navesti u izjavi dostavljenoj Komisiji da će prihvatiti prijevod na jedan ili više službenih jezika Unije.

Članak 17.

Priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje

Tijelo izvršitelj bez dodatnih formalnosti priznaje nalog za zamrzavanje poslan u skladu s člankom 14. i poduzima nužne mjere za njegovo izvršenje osim ako se to tijelo odluči pozvati na jedan od razloga za odbijanje priznavanja i izvršenja iz članka 18. ili na jedan od razloga za odgodu iz članka 20.

Članak 18.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga za zamrzavanje

1. Tijelo izvršitelj može odlučiti odbiti priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje samo u sljedećim slučajevima:
 - (a) obrazac predviđen u članku 16. nepotpun je ili očito netočan i nije popunjen nakon savjetovanja u skladu sa stavkom 2.;
 - (b) izvršenje naloga bilo bi u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*;
 - (c) postoji imunitet ili povlastica u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja zbog kojih nije moguće izvršenje domaćeg naloga za zamrzavanje na predmetnoj imovini;
 - (d) nalog se temelji na kaznenom djelu počinjenom izvan državnog područja države izdavanja te djelomično ili u cijelosti na državnom području države izvršenja, a postupanje zbog kojeg je izdan nalog za zamrzavanje nije kazneno djelo u državi izvršenja;
 - (e) ako, u slučaju iz članka 3. stavka 2., postupanje na kojem se temelji nalog za zamrzavanje nije kazneno djelo u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja; međutim, u odnosu na poreze ili davanja, carine i razmjenu valuta, izvršenje naloga za zamrzavanje ne može se odbiti zbog toga što u zakonodavstvu države izvršenja nije propisana ista vrsta poreza ili davanja ili ono ne sadržava istu vrstu pravila o porezima, davanjima, carinama i razmjeni valuta kao i zakonodavstvo države izdavanja.

2. U slučajevima iz stavka 1. prije donošenja odluke o odbijanju priznavanja ili izvršenja naloga za zamrzavanje, u cijelosti ili djelomično, tijelo izvršitelj savjetuje se s tijelom izdavateljem primjerenim sredstvima i, prema potrebi, traži od tijela izdavatelja da bez odgode dostavi sve potrebne informacije.
3. Tijelo izvršitelj može odlučiti povući nalog za zamrzavanje ako tijekom izvršenja sazna da se primjenjuje jedan od razloga za odbijanje priznavanja ili izvršenja.

Članak 19.

Rokovi za priznavanje i izvršenje naloga za zamrzavanje

1. Odluka o priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje donosi se, a zamrzavanje provodi jednako brzo te im se daje jednaka prednost kao i u sličnom domaćem slučaju, poštujući rokove predviđene u ovom članku.
2. Ako je tijelo izdavatelj navelo u nalogu za zamrzavanje da postoji legitimna osnova vjerovati da će se predmetna imovina neizbježno preseliti ili uništiti i da je nužno hitno zamrzavanje, ili ako je tijelo izdavatelj navelo u nalogu za zamrzavanje da se mjera zamrzavanja mora izvršiti na određeni datum, tijelo izvršitelj u cijelosti uzima u obzir taj zahtjev.
3. Tijelo izvršitelj što je prije moguće donosi odluku o priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje ili o savjetovanju s tijelom izdavateljem u skladu s člankom 18. stavkom 2., ne dovodeći u pitanje stavak 7. ovog članka, a najkasnije 24 sata nakon što je zaprimilo nalog za zamrzavanje.
4. Ako se tijelo izvršitelj savjetuje s tijelom izdavateljem u skladu s člankom 18. stavkom 2., tijelo izvršitelj bez odgode donosi odluku o priznavanju i izvršenju naloga za zamrzavanje.
5. Tijelo izvršitelj bez odgode priopćuje odluku o nalogu za zamrzavanje tijelu izdavatelju bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.
6. Osim ako postoje razlozi za odgodu u skladu s člankom 20., tijelo izvršitelj provodi zamrzavanje bez odgode i ne dovodeći u pitanje stavak 7. ovog članka, a najkasnije 24 sata nakon donošenja odluke iz stavka 3. ovog članka.
7. Ako u određenom slučaju nije moguće poštovati rokove iz stavaka 3. ili 6., tijelo izvršitelj bez odgode obavješćuje tijelo izdavatelja bilo kojim sredstvom navodeći razloge za odgodu i savjetuje se sa tijelom izdavateljem o odgovarajućim rokovima za provedbu zamrzavanja.

Članak 20.

Odgoda izvršenja naloga za zamrzavanje

1. Tijelo izvršitelj može odgoditi izvršenje naloga za oduzimanje poslanog u skladu s člankom 14. u sljedećim slučajevima:
 - (1) ako bi se njegovim izvršenjem mogla ugroziti kaznena istraga u tijeku, do datuma koji smatra razumnim;
 - (2) imovina je već predmet naloga za zamrzavanje i do ukidanja takvih naloga ili
 - (3) na imovinu se već primjenjuje nalog izdan tijekom drugih postupaka u državi izvršenja i do ukidanja tog naloga.

(4) Međutim, ova točka primjenjuje se samo ako bi takav nalog imao prednost pred naknadnim nacionalnim nalogima za zamrzavanje u kaznenim postupcima u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

2. Tijelo izvršitelj bez odgode i bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis izvješćuje tijelo izdavatelja o odgodi izvršenja naloga, među ostalim o razlozima za odgodu i, ako je moguće, o očekivanom trajanju odgode. Čim razlog za odgodu prestane postojati, tijelo izvršitelj odmah poduzima nužne mjere za izvršenje naloga i o tome obavješćuje tijelo izdavatelja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis.

Članak 21.

Obveza obavješćivanja zainteresiranih strana

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 22. tijelo izvršitelj nakon izvršenja obavješćuje o svojoj odluci osobu protiv koje je izdan nalog za zamrzavanje i bilo koju zainteresiranu stranu, uključujući *bona fide* treće strane o kojima je tijelo izvršitelj obaviješteno u skladu s člankom 14. stavkom 6.
2. Obavijest sadržava barem sažete informacije o razlozima za izdavanje naloga za zamrzavanje, o tijelu koje je izdalo nalog i o postojećim pravnim lijekovima u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države izvršenja.

Članak 22.

Povjerljivost

1. Pri izvršavanju naloga za zamrzavanje tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj vode računa o povjerljivosti istrage.
2. U skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom tijelo izvršitelj jamči povjerljivost činjenica i sadržaja naloga za zamrzavanje, osim u mjeri koja je potrebna za njegovo izvršenje. Ako tijelo izvršitelj ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti, ono bez odgode obavješćuje tijelo izdavatelja.
3. Za potrebe zaštite istraga u tijeku tijelo izdavatelj može tražiti od tijela izvršitelja da izvršenje naloga za zamrzavanje ograničeno vrijeme drži u tajnosti.

Članak 23.

Trajanje naloga za zamrzavanje

1. Imovina ostaje zamrznuta u državi izvršenja dok nadležno tijelo te države konačno ne odgovori na nalog za oduzimanje poslan u skladu s člankom 4. ili dok tijelo izdavatelj ne obavijesti tijelo izvršitelja o svakoj odluci ili mjeri zbog koje nalog više nije izvršiv ili se povlači, u skladu s člankom 30. stavkom 1.
2. Nakon savjetovanja s tijelom izdavateljem tijelo izvršitelj, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, može tijelu izdavatelju podnijeti obrazložen zahtjev da ograniči razdoblje tijekom kojeg se imovina zamrzava. Ako se tijelo izdavatelj ne slaže s takvim ograničenjem, ono o tome obavješćuje tijelo izvršitelja, navodeći razloge. Ako tijelo izdavatelj to ne učini u roku od šest tjedana od primitka zahtjeva, tijelo izvršitelj može povući nalog za zamrzavanje.

Članak 24.

Nemogućnost izvršenja naloga za zamrzavanje

Ako se nalog za zamrzavanje ne može izvršiti čak ni nakon savjetovanja s tijelom izdavateljem jer je imovina koju treba zamrznuti već oduzeta, nestala, uništena ili se ne nalazi na lokaciji navedenoj u potvrdi ili lokacija imovine nije dovoljno precizno opisana, o tome se bez odgode obavješćuje tijelo izdavatelj.

Članak 25.

Izvjješćivanje

Tijelo izvršitelj u roku od tri dana od izvršenja naloga izvješćuje tijelo izdavatelja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis o poduzetim mjerama za izvršenje naloga za zamrzavanje i o njihovim rezultatima, navodeći i opis zamrznute imovine i procjenu njezine vrijednosti.

POGLAVLJE IV.

OPĆE ODREDBE

Članak 26.

Pravo kojim se uređuje izvršenje

1. Izvršenje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje uređuje se pravom države izvršenja i jedino su njezina tijela nadležna za odlučivanje o postupcima izvršenja i određivanje svih mjera koje se na njih odnose.
2. Nalog za zamrzavanje ili oduzimanje izdani protiv pravne osobe izvršavaju se čak i ako država izvršenja ne priznaje načelo kaznene odgovornosti pravnih osoba.
3. Neovisno o članku 8. stavcima 2. i 3. država izvršenja ne može zbog slanja u skladu s člancima 4. i 14. odrediti alternativne mjere nalogu za zamrzavanje ili oduzimanje, osim ako je država izdavanja dala svoju suglasnost.

Članak 27.

Obavješćivanje nadležnih tijela

1. Do [datum primjene ove Uredbe], svaka država članica obavješćuje Komisiju o tome koje je tijelo ili koja su tijela iz članka 2. točaka 8. i 9. nadležna u skladu s njezinim nacionalnim pravom, ako je ta država članica:
 - (a) država izdavanja ili
 - (b) država izvršenja.
2. Svaka država članica može imenovati, ako je to potrebno zbog ustrojstva njezina unutarnjeg sustava, jedno ili više središnjih tijela odgovornih za administrativno slanje i primanje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje i za pomoć nadležnim tijelima. Države članice o tome obavješćuju Komisiju.

3. Komisija zaprimljene informacije stavlja na raspolaganje svim državama članicama.

Članak 28.

Komunikacija

1. Ako je potrebno, tijelo izdavatelj i tijelo izvršitelj savjetuju se svim primjerenim sredstvima kako bi se osigurala učinkovita primjena ove Uredbe.
2. Sva komunikacija, među ostalim ona kojom se nastoji ukloniti teškoće povezane sa slanjem ili vjerodostojnošću isprava potrebnih za izvršenje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje, obavlja se izravnim kontaktom između države izdavanja i uključenog tijela izvršitelja ili, ako je država članica imenovala središnje tijelo u skladu s člankom 27. stavkom 2., uz sudjelovanje tog središnjeg tijela.

Članak 29.

Višestruki nalozi

1. Ako nadležna tijela države izvršenja obrađuju dva ili više naloga za zamrzavanje ili oduzimanje koji se odnose na novčani iznos i koji su izdani protiv iste fizičke ili pravne osobe, a predmetna osoba nema u državi izvršenja dovoljno sredstava za izvršenje svih naloga, odluku tome koji će se nalozi izvršiti donosi tijelo izvršitelj u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti.
Takve okolnosti mogu uključivati interes žrtava, postojanje zamrznute imovine, datume predmetnih naloga i datume njihova slanja te relativnu težinu i mjesto počinjenja kaznenog djela.
2. Stavak 1. primjenjuje se i ako nadležna tijela države izvršenja obrađuju dva ili više naloga za zamrzavanje ili oduzimanje koji se odnose na isti dio imovine.

Članak 30.

Prekid izvršenja

Tijelo izdavatelj bez odgode obavještuje tijelo izvršitelja bilo kojim sredstvom koje omogućuje pisani zapis o svakoj odluci ili mjeri zbog koje nalog više nije izvršiv ili se iz bilo kojeg drugog razloga povlači.

Država izvršenja prekida izvršenje naloga čim je tijelo izdavatelj obavijesti o toj odluci ili mjeri.

Članak 31.

Upravljanje i raspolaganje zamrznutom i oduzetom imovinom

1. Država izvršenja upravlja zamrznutom ili oduzetom imovinom u cilju sprječavanja gubitka njezine vrijednosti i u skladu s člankom 10. Direktive 2014/42/EU.
2. Osim ako je nalog za oduzimanje popraćen odlukom o plaćanju naknade štete žrtvi, ili ako su uključene države članice dogovorile drugačije te uzimajući u obzir potrebu pružanja pomoći za naplatu poreznih potraživanja u skladu s Direktivom 2010/24/EU, novcem stečenim izvršenjem naloga za oduzimanje država izvršenja raspolaže na sljedeći način:

- (a) ako je iznos dobiven izvršenjem naloga za oduzimanje 10 000 EUR ili manje, iznos se uplaćuje državi izvršenja;
 - (b) ako je iznos dobiven izvršenjem naloga za oduzimanje veći od 10 000 EUR, država izvršenja doznačuje 50 % iznosa državi izdavanja.
- 3. Ako je pravosudno tijelo države izdavanja donijelo odluku o plaćanju naknade štete ili povrata žrtvama, odgovarajući iznos, ako ne premašuje oduzeti iznos, uplaćuje se državi izdavanja za potrebe plaćanja naknade štete ili povrata žrtvi. Preostalom imovinom raspolaže se u skladu sa stavkom 2.
- 4. Nenovčanom imovinom koja je stečena izvršenjem naloga za oduzimanje raspolaže se u skladu s pravilima iz točaka od (a) do (e).
 - (a) Imovina se može prodati; u tom slučaju prihodom od prodaje raspolaže se u skladu sa stavkom 2.
 - (b) Imovina se može prenijeti na državu izdavanja; ako je nalogom za oduzimanje obuhvaćen određeni novčani iznos, imovina se može prenijeti na državu izdavanja tek kada je tijelo izdavatelj dalo svoju suglasnost.
 - (c) Imovina se može upotrebljavati za javni interes ili u društvene svrhe u državi izvršenja u skladu s njezinim zakonima, podložno suglasnosti države izdavanja.
 - (d) Kada nije moguće primijeniti točku (a) ili (b), imovinom se može raspolagati na drugi način u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja.
 - (e) Ako je pravosudno tijelo države izdavanja donijelo odluku o povratu imovine žrtvi, tijelo izvršitelj poduzima nužne mjere kako bi osiguralo vraćanje imovine žrtvi; ako se imovina ne može vratiti žrtvi, vrijednost imovine uplaćuje se državi izdavanja za potrebe povrata žrtvi, a preostalom imovinom raspolaže se u skladu sa stavkom 2.
- 5. Tijelo izdavatelj priopćuje tijelu izvršitelju odluku iz stavka 3. i stavka 4. točke (d). Ako je u državi izdavanja u tijeku postupak za naknadu štete ili povrat žrtvi, država izvršenja obustavlja raspolaganje oduzetom imovinom do priopćenja odluke tijelu izvršitelju.

Članak 32.

Troškovi

- 1. Države članice ne mogu međusobno potraživati povrat troškova nastalih primjenom ove Uredbe.
- 2. Ako država izvršenja ima troškove koje smatra velikima ili izvanrednima, tijelo izvršitelj može tijelu izdavatelju predložiti podjelu troškova. Tijelo izdavatelj uzima u obzir taj prijedlog na temelju detaljnih specifikacija koje dostavlja tijelo izvršitelj.

Članak 33.

Pravni lijekovi u državi izvršenja u pogledu priznavanja i izvršenja

- 1. Svaka zainteresirana strana, uključujući *bona fide* treće strane, ima na raspolaganju pravne lijekove, među ostalim one predviđene u članku 8. Direktive 2014/42/EU, protiv priznavanja i izvršenja naloga u skladu s člancima 8. i 17. kako bi zaštitila svoja prava. Pravni lijek pokreće se pred sudom države izvršenja u skladu s njezinim

nacionalnim zakonodavstvom. Postupak može imati suspenzivni učinak u skladu sa zakonodavstvom države izvršenja.

2. Materijalni razlozi za izdavanje naloga za zamrzavanje ili oduzimanje ne osporavaju se pred sudom u državi izvršenja.
3. Nadležno tijelo države izdavanja obavješćuje se o pravnom lijeku pokrenutom u skladu sa stavkom 1.

Članak 34.

Povrat

1. Ako je država izvršenja u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom odgovorna za štetu uzrokovanu jednoj od zainteresiranih strana iz članka 33. izvršenjem naloga za zamrzavanje ili oduzimanje koji joj je poslan u skladu s člancima 4. i 14., država izdavanja vraća državi izvršenja sve iznose odštete plaćene zainteresiranoj strani na osnovi te odgovornosti osim ako i u mjeri u kojoj su šteta ili njezin dio isključivo posljedica postupanja države izvršenja.
2. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje zakonodavstvo država članica o potraživanjima fizičkih i pravnih osoba za naknade štete.

POGLAVLJE V. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Statistički podaci

Države članice redovito prikupljaju i čuvaju sveobuhvatne statističke podatke od relevantnih nadležnih tijela. Prikupljeni statistički podaci šalju se Komisiji svake godine i osim podataka predviđenih u članku 11. stavku 2. Direktive 2014/42/EU uključuju podatke o sljedećem:

- (a) broju naloga za zamrzavanje i oduzimanje zaprimljenih od druge države članice;
- (b) broju naloga za zamrzavanje i oduzimanje zaprimljenih od druge države članice za koje je priznavanje i izvršenje odbijeno;
- (c) broju slučajeva kada je žrtva dobila naknadu štete ili povrat iz imovine stečene izvršenjem naloga za oduzimanje u skladu s ovom Uredbom;
- (d) prosječnom trajanju izvršenja naloga za zamrzavanje i oduzimanje u skladu s ovom Uredbom.

Članak 36.

Izmjene potvrde i obrasca

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 37. o bilo kakvoj izmjeni potvrde i obrasca iz priloga I. i II.

Članak 37.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Delegirane ovlasti iz članka 36. dodjeljuju se na neodređeno vrijeme od *[datum primjene ove Uredbe]*.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 36. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 36. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće nisu uložili prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće podnijeti prigovore. To se razdoblje produljuje za *[dva mjeseca]* na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 38.

Klauzula o reviziji

Najkasnije *[pet godina od datuma početka primjene ove Uredbe]* Komisija Europskome parlamentu, Vijeću te Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni ove Uredbe. Ako je potrebno, izvješću se prilažu prijedlozi za prilagodbu ove Uredbe.

Članak 39.

Zamjena

Za države članice za koje je obvezujuća ovom se Uredbom od *[datum početka primjene ove Uredbe]* zamjenjuju Okvirna odluka 2003/577/PUP i Okvirna odluka 2006/783/PUP.

Članak 40.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od *[datum stupanja na snagu Uredbe plus šest mjeseci]*, osim članka 27. koji se primjenjuje od *[datum stupanja na snagu Uredbe]*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*